MAYIS YEDİSİ: HALK İÇİN ŞENLİK Mİ? TURİZM İÇİN FESTİVAL Mİ?*

*Koray GENÇ***

ÖZ

Kültürel miras değeri taşıyan şenlikler yıllar içerisinde terk edilmekte veya dönüşüme uğramaktadır. Şenliklerin dönüşüme uğrayarak devam etmesi, terk edilmesine kıyasla daha pozitif bir seçenek olarak dursa da miras değerinde azalmalar yaşanabilmektedir. Şenliklerin değerini korumasında ve varlığını sürdürmesinde var olduğu toplumun algıları oldukça önemlidir. Bu bağlamdan hareketle bu araştırmada köklü bir halk şenliğinden uluslararası bir festivale dönüştürülmeye çalışılmış olan Mayıs Yedisiyle ilgili bir değerlendirme yapılması amaçlanmıştır. Bu amaçla çeşitli ölçütler dâhilinde belirlenmiş yirmi bir kişilik bir örneklem grubu ile görüşmeler gerçekleştirilmiştir. Görüşme verileri ikincil kaynak verileri ile desteklenmiştir. Nihai olarak şenliklerden uluslararası bir festivale dönüşüm fikrinin sıcak karşılanmadığı ve bu yaklaşımın yerel halk ile Mayıs Yedisi şenliği arasındaki duygusal bağı zayıflattığı sonucuna ulaşılmıştır. Özellikle festivale dönüşüm ve protokol uygulamalarıyla beraber organizasyon süreçlerine dahil olamama, ritüellerden uzaklaşma ve organizasyon alanı konularında eleştiriler söz konusudur. Bu eleştirilere istinaden Mayıs Yedisi şenliklerinin bir halk şenliği olarak devamı konusunda öneriler sunulmuştur.

Anahtar Sözcükler: *Mayıs Yedisi, Şenlik, Festival, Turizm, Giresun/Türkiye.*

THE SEVENTH OF MAY: A CELEBRATION FOR THE PUBLIC? A FESTIVAL FOR TOURISM?

ABSTRACT

Celebrations possessing cultural heritage value are often abandoned or transformed over time. Although continuing such celebrations in a transformed form may appear preferable to their complete abandonment, this transformation can lead to a decline in heritage value. The perceptions of the society in which these celebrations take place play a crucial role in preserving their significance and ensuring their continuity. In this context, the present study evaluates The Seventh

* *Gönderim Tarihi:20.11.2024. Kabul Tarihi:28.02.2025.* Bu makale Giresun Belediyesi'nin başvurusu ile Doğu Karadeniz Kalkınma Ajansı 2022 yılı Teknik Destek Programı kapsamında gerçekleştirilmiş olan TR90/22/TD-YT/005 numaralı "Tarihi ve Geleneksel Değerler Işığında Turizm Açısından Mayıs Yedisi" proje raporundan geliştirilmiştir.

** *Doç. Dr.,* Ordu Üniversitesi, Sosyal Bilimler Meslek Yüksekokulu, Otel, Lokanta ve İkram Hizmetleri Bölümü, ORDU. koraygenc@odu.edu.tr, *ORCID: 0000-0001-5477-4683.*

of May, a traditional folk celebration that has been reinterpreted and reshaped into an international festival. To this end, interviews were conducted with a sample group of twenty-one participants, selected according to various criteria, and the findings were supported by secondary sources. The study ultimately concludes that the transformation of the celebration into an international festival has not been well received and that this approach has weakened the emotional connection between the local community and the Seventh of May celebration. The participants expressed particular criticism regarding the festivalisation and protocol-oriented practices, their exclusion from organizational processes, and the departure from traditional rituals and venues. Based on these findings, recommendations are offered for sustaining the Seventh of May celebration as a community-based cultural event.

Keywords: The Seventh of May, Celebration, Festival, Tourism, Giresun/Türkiye.

Giriş

Türk Dil Kurumu'na göre şenlik, "belli günlerde yapılan, coşku veren eğlendirici gösterilerin tümü; bayram" şeklinde tanımlanmaktadır. Festival ise Fransızca kökenli bir kelime olarak "bir bölgenin en ünlü ürünü için yapılan gösteri; şenlik" anlamına gelmektedir ve Türkçeye yerleşmiş durumdadır.[1] Festival araştırmacılarından Falassi'ye göre festival ifadesi Latince festum kelimesine dayanmaktadır ve festum, kamu eğlencesi, neşesi ve şenliğini nitelemektedir.[2] Görüldüğü üzere hem Türk Dil Kurumu'nun festival tanımında hem de kelimenin etimolojik kökenine inildiğinde şenlik ifadesiyle karşılaşılmaktadır. Dolayısıyla şenlik ve festival kelimeleri günlük kullanımda ayırt edilmeksizin birbirinin yerine kullanılabilmektedir ve her iki seçenekte de yanlış kullanımı doğuracak bir durum bulunmamaktadır. Öyle ki Türkmen'e göre festival ve şenlikler üzerine araştırmacılar tarafından dahi net ayrımlar yapılamaz iken halk nezdinde bir fark yakalamak mümkün değildir.[3]

İster şenlik ister festival olarak isimlendirilsin kültürel arka plana sahip etkinlikler çok önemli işlevleri bulunan toplumsal organizasyonlardır ve son yıllarda turizm için oldukça kullanışlı araçlardır. Buna paralel olarak uluslararası kabul görmüş kullanımı ile festivallerin, turistik çekicilik olarak kullanılabilirliği ve ekonomik getirileri olabileceği üzerine birçok araştırma yürütülmüştür.[4] Bu

---

1 Türk Dil Kurumu Sözlükleri, https://sozluk.gov.tr/ , Erişim Tarihi: 09.02.2025.

2 Alessandro Falassi, "Festival: Definition and Morphology", Ed. Alessendro Falassi, *Time Out of Time: Essays on the Festival*, Albuquergue 1987, p. 1.

3 Nilgün Türkmen, *Türkiye'de Festivaller ve Şenlikler*, Cumhuriyet Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yayımlanmamış Doktora Tezi, Sivas 2017, s. 10.

4 Diane O'Sullivan, Marion J. Jackson, "Festival Tourism: A Contributor to Sustainable Local Economic Development?", *Journal of Sustainable Tourism*, C: 10, S: 4, 2002, p. 325; Jonet Chang, "Segmenting Tourists to Aboriginal Cultural Festivals: An Example in the Rukai

etkinlikler, düzenlendiği yerin ekonomisine dolaylı ve doğrudan şekilde katkılar sağlayabilmektedir. Dolaylı ekonomik etkileri uzun vadeli etkiler olarak da görmek mümkündür ki bunları destinasyon pazarlamasına yönelik tanıtım kapsamında değerlendirmek mümkündür.[5] Doğrudan ekonomik etkiler ise festival süresince destinasyonda yaşanan turizm hareketliliğinin sonucudur. Festival katılımcıları ulaşım, konaklama, yiyecek içecek, hediyelik alışverişi ve etkinliklere katılım gibi birçok kalemde harcama yapmaktadırlar ve festival süresince destinasyonda bir ekonomik hareketlilik oluşturmaktadırlar. Bu bakımdan özellikle kırsal festivallerin birçoğu her ne kadar para kazanma amaçlı yapılmasa da önemli bir ziyaretçi ekonomisi oluşturabilmektedir.[6]

Türkmen, düzenleyen kişi, kurum, kuruluşlar tarafından mekân, katılımcı sayısı ve içerisinde barındırdığı etkinlikler bakımından hacmi küçük ve dar kapsamlı eğlencelerin şenlik olarak isimlendirildiğini; daha büyük ve kapsamlı eğlencelerin ise festival olarak isimlendirildiğini belirtmiştir.[7] Bu görüş kabul edilebilir olmakla beraber küçük ve dar kapsamlı etkinliklerin pazarlanması adına algı oyunu da gerçekleştirilebilmektedir. Öyle ki etkinliklerin turizm için katkısının pratik sonuçlarla desteklenmesi ve akademik olarak da kabul görmesi[8] neticesinde uzun yıllar halk şenliği olarak isimlendirilen etkinliklerin, düzenlendiği yerin yetkili mercileri ve hizmet endüstrisi kesimlerince festival adı altıda lanse edilmeye başlandığı görülmektedir. Bu araştırmada konu edinen Mayıs Yedisi şenliklerinin isim değişikliği ile festival olarak pazarlanmaya çalışılması bir örnektir.

Bir kültürel miras teması üzerine düzenlenen etkinliğin turizm olgusu içerisinde kullanılmasının etkinliğin ve dolayısıyla kültürel mirasın sürdürülebilirliğine katkısı olacağı ifade edilen görüşlerdendir.[9] Bu katkı, ziyaretçilerin

---

Tribal Area, Taiwan", *Tourism Management*, C: 27, S: 6, 2006, p. 1224; Manuel Antonio Rivera, Tadayuki Hara, Gerald Kock, "Economic Impact of Cultural Events: The Case of the Zora! Festival", *Journal of Heritage Tourism*, C: 3, S:2, 2008, p. 121.

5 Serkan Şengül, Koray Genç, "Festival Turizmi Kapsamında Yöresel Mutfak Kültürünün Destekleyici Ürün Olarak Kullanılması: Mudurnu İpekyolu Kültür Sanat ve Turizm Festivali Örneği", *Pamukkale Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, S: 23, 2016, s. 81.

6 O'Sullivan-Jackson, *a.g.m.*, p. 327.

7 Türkmen, *a.g.e.*, s. 11-12.

8 Bernadette Quinn, "Arts Festivals and the City", *Urban Studies*, C: 42, S: 5-6, 2005, p. 927; Tommy D. Andersson, Donald Getz, "Stakeholder Management Strategies of Festivals", *Journal of Convention and Event Tourism*, C: 9, S: 3, 2008, p. 200.; Hongbo Cheng, Qinyue Liu, Jian-Wu Bi, "Perceived Crowding and Festival Experience: The Moderating Effect of Visitor-to-Visitor İnteraction", *Tourism Management Perspectives*, C: 40, 2021, p. 1.

9 Medet Yolal, Fatmagül Çetinel, Muzaffer Uysal, "An Examination of Festival Motivation and Perceived Benefits Relationship: Eskişehir International Festival", *In Journal of Convention & Event Tourism*, C: 10, S: 4, 2009, p. 277; İmran Gündüz Alptürker, Hakan Alptürker, "Gelenekten Geleceğe Yöresel Kültürün Taşınmasında Festivallerin Rolü", *Manas Sosyal Araştırmalar Dergisi*, C: 10, S: 2, 2021, s. 1409; Ahmet Elnur, "Festivallerin

ilgisiyle miras sahiplerinin toplumsal bir gurur yaşamalarının ve ekonomik anlamda kazanç sağlamalarıyla korumacılık anlayışlarının gelişmesinin bir neticesi olarak beklenmektedir. Bu bağlamda yerel halkın sahiplenme duygusu ön plana çıkmaktadır. Köklü bir arka plana sahip olan Venedik Karnavalı'nın internet sitesinde yer alan ifadeler yerel halkın sahiplenme duygusunun önemini açıkça göstermektedir:[10] "Venedik Karnavalı... Tarihçesi neredeyse bin yıla ulaşan candan, samimi, harikulade bir gelenektir ve yaşına rağmen şahsen ya da ruhunda ona iştirak edenler sayesinde yaşama gücünü devam ettirir." Bu bağlamdan yola çıkarak bu araştırmada bir halk şenliği hüviyetinden festivale dönüştürülerek turizme entegre edilmeye çalışılmış olan Mayıs Yedisi şenliğine karşı yerel halkın yaklaşımındaki değişimin ve bu değişimin altında yatan nedenlerin neler olduğunun değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Bu amaçla beraber araştırmayı farklı kılan bazı yönleri bulunmaktadır. Bu farklı yönlerden biri; bir kişi, kurum, kuruluşun öncülüğü olmadan organizasyonsuz bir şekilde çok uzun bir tarihi geçmişe sahip olan bir şenlik iken programlı bir festivale dönüştürülmüş etkinliğin odak noktaya yerleştirilmesidir. Bir başka ifadeyle ziyaretçi memnuniyeti ve etkiler bağlamında algı konularına ağırlık verilen festival turizmi literatürüne[11] karşın etkinliğin geçmişini de bilen bir örneklem vasıtasıyla dönüşümün nasıl algılandığı üzerinde durulması araştırmayı farklı kılmaktadır. Araştırma mevcut Mayıs Yedisi literatüründen de ayrışmaktadır. Mayıs Yedisi şenliği henüz hak ettiği ölçüde olmasa da akademik araştırmalara konu edinir konumdadır.[12] Ancak bu araştırmada da faydalanılan Mayıs Yedisi literatürüne bakıldığında konunun daha çok halk kültürü bağlamında ele alındığı ve turizm ve Mayıs Yedisi ilişkilendiril-

---

Altkültürel Mirasın Sürdürülebilirliğinin Sağlanması Açısından Rolü: Wacken Open Air Festivali Örneği", *Uluslararası Türk Dünyası Turizm Araştırmaları Dergisi*, S: 1, 2023, s. 97.

10 Donald Getz, *Event Studies: Theory, Research and Policy for Planned Events*, New York 2012, p. 55.

11 Oya Yıldırım-Berkay Karaca-A. Celil Çakıcı, "Yerel halkın "Adana-Uluslararası Portakal Çiçeği Karnavalı"na Yönelik Algı ve Memnuniyetleri Üzerine Bir Araştırma", *SOİD Seyahat ve Otel İşletmeciliği Dergisi,* C: 13, S: 2, 2016, s. 50; Melih Çoban-Seda Süer, "Destinasyon Markalaşmasında Festival Turizminin Rolü: Alaçatı Ot Festivali Üzerine Bir Araştırma", *International Journal of Contemporary Tourism Research*, S: 1, 2018, s. 58.; Nadire Karademir, "Kahramanmaraş'ta Yerel Halkın Festivallere Yönelik Algıları", *Türkiye Sosyal Araştırmalar Dergisi*, C: 26, S: 1, 2022, s. 151.

12 Mehmet Akif Korkmaz, "Mayıs Yedisi Bayramları ve Giresun Ordu Trabzon Kıyı Folklorunda Ritüel-Bereket Arınma", *Uluslararası Deniz ve Kıyı Sempozyumu Bildiriler Kitabı*, 2023, s. 75; Mehmet Akif Korkmaz, "Kültürel Miras Bağlamında Giresun Mayıs Yedisi ile Maidult Passau Kent Şenlikleri ile Yayla Göçleri Üzerine Mukayeseli Bir İnceleme", *10. Milletlerarası Türk Halk Kültürü Kongresi Gelenek Görenek ve İnançlar Bildiriler Kitabı*, 2024; Gökhan Hamzaçebi, "Geleneksel Bayramlar ve Mayıs Yedisi "Giresun Örneği"", *International Social Mentality and Researcher Thinkers Journal*, C: 8, S: 64, 2022, s. 2371; M. Öcal Oğuz, "Türkiye'nin Doğu Karadeniz Kıyısında Mayıs Yedisi Bayramı", *Milli Folklor*, C: 18, S: 69, 2006, s. 5; Hüseyin Gazi Menteşeoğlu, "Mayıs Yedisi ve Yedi Rakamının Kutsallığı", *İzler Dergisi*, S: 49, 2022, s. 34-35.

mesinin düşük düzeyde tutulduğu görülmektedir. Sadece bir araştırma[13] festival turizmi bağlamında Mayıs Yedisi'ni konu edinmiş olup bu araştırmada da festival turizmi literatürünün ağırlığında olduğu gibi ziyaretçi memnuniyetine odaklanılmıştır.

Mayıs Yedisi Şenliği Hakkında

Rumi takvime göre mayıs ayının yedisine denk gelmesinden dolayı halk arasında 'Mayıs Yedisi' olarak ifade edilen, miladi takvime göre 20 Mayıs'ta gerçekleştirilen şenlik Karadeniz Bölgesi'nin Doğu Karadeniz kesiminde gerçekleşmekle beraber diğer yerleşimlere kıyasla bazı yerleşimlerde daha köklü ve sahiplenilmiş durumdadır. Söz konusu yerleşimler Çepnilerin yoğun bir şekilde yerleşmiş oldukları alanlardır ki bunların başında Giresun gelmektedir. Bu nedenledir ki Mayıs Yedisi şenliği Çepni Bayramı[14] olarak da anılmaktadır. Ayrıca Mayıs Yedisi şenliği için; su bayramı, deniz bayramı[15] gibi isimlendirmeler de yapılmaktadır. Esasında her isimlendirmenin doğruluk payı bulunmaktadır. Mayıs Yedisi şenliğine ve ritüellere bakıldığında su ile özdeşleşme hali bulunmaktadır[16] ve deniz kenarına ulaşamayan insanların ırmak, göl gibi bir su kaynağı kenarında benimsedikleri ritüelleri yerine getirdikleri bilinmektedir.[17] Bu bağlamda düşünüldüğünde "su bayramı" deyimi yerinde durmaktadır. Ancak şenliğin yoğun katılımlı ve en görkemli şekilde gerçekleştiği alanlar kuşkusuz deniz kenarları ve de özellikle akarsuların denizle buluştuğu yerlerdir.

Mayıs Yedisi yani 20 Mayıs günü geldiğinde; yüksek dağ köylerinden insanlar şehir merkezine inmekte, denizle kavuşmakta, beraberinde getirdikleri yiyecek ve içeceklerle sofralarını kurmakta, oyunlar oynamakta ve ritüellerini gerçekleştirmektedirler. Ritüellerle Mayıs Yedisi; baharın gelişiyle dertlerden, belalardan, hastalıklardan ruhen ve bedenen arınmak, beklentiler adına niyetlerde bulunmak, yeni bir başlangıç yapmak anlamına gelmektedir. Kısacası temenniler için toplumsal bir organizasyon gerçekleştirilmektedir. Böylesi bir durum toplumsal kaynaşma ortamına da zemin hazırlamaktadır. Mayıs Yedisi zamanında kutlama gerçekleştirilen çevrelerde bayram havası hâkim olmaktadır ki halk

---

13 Mehmet Mert Paslı-Eray Turpcu, "Festivallerin Ziyaretçi Memnuniyeti Üzerindeki Etkisi: Giresun İli Aksu Festivali Örneği", *Journal of Tourism and Gastronomy Studies*, C: 7, S: 4, 2019, s. 2739.

14 Koray Genç-Oğuz Türkay, "Geleneksel Halk Ritüellerinden Çağdaş Gösterilere: Mayıs Yedisi Bayramı'nın Organizasyon ve Anlam Dönüşümü", *Uluslararası Turizm ve Teknoloji Araştırmalar Dergisi*, C: 2, S: 1, 2021, s. 37.

15 M. Öcal Oğuz, *a.g.m.*, s. 5.

16 Adnan Yıldız, "Mayıs Yedisi", http://www.serander.net/karadeniz-kulturu/halkbilim-folklor/701-adnan-yildizinkaleminden-mayis-yedisi.html, 2009, Erişim Tarihi: 09.02.2025.

17 Elvan Dost, *Trabzon ve Giresun Yöresi Çepnilerinde Eski Türk İnanışlarının İzleri*, Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Ondokuz Mayıs Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Samsun 2018, s. 77.

arasında "Mayıs Yedisi Bayramı" şeklinde ifade yaygın olarak kullanılmaktadır[18] ve yine halk arasında Mayıs Yedisi şenliklerine katılım gösterilmesi anlamında "yediye gitmek" ifadesi kullanılmaktadır.[19]

Geleneksel Giresun Mayıs Yedisi şenliği Aksu Çayı ile özdeşleşmiştir ve her Mayıs Yedisi şenliğinde Aksu Çayı'nın denize döküldüğü alanda toplanılmakta ve benimsenen ritüeller yerine getirilmektedir. Geleneksel hale gelmiş ve halen kısmen de olsa devam ettirilen ritüeller; sacayaktan geçme, taş atma, Giresun Adası ve Hamza Taşı ziyaretidir. Bu ritüellere değinmeden önce dikkat çekilmesi gereken bir husus ritüellerin tekrar sayılarıdır. Mayıs Yedisi şenliğinde; Giresun Adası etrafında yedi tur atılmakta[20], yedi deniz dalgasından yakalanmadan atlanılmakta[21], sacayaktan üç defa geçilmekte, suya yedi çift bir tek taş atılmaktadır. Ritüellerin tek sayılarla tekrar ettiği ve özellikle yedi sayısının öne çıktığı görülmektedir. Sayı sembolizmi inanışıyla bu durum değerlendirildiğinde yedi sayısı, kutsal ve seküler bağlamda diğer sayılara karşın öne çıkmaktadır[22] ve eski çağ mitolojilerinde[23], Türk boylarında ve Anadolu'da[24] yedi sayısına büyük önem verildiği görülmektedir. Bu öneme istinaden birçok örnek sunmak mümkün olmakla beraber Mayıs Yedisinde yedi dalgadan atlanmasına benzerliği nedeniyle Nahçıvan Türklerinin albastıya maruz kalan bir kadının, kısır olmaması için taşkın ırmaktan yedi kez geçirilmesi yönündeki inanışı değerlidir.[25]

Sacayaktan Geçme

Halk arasında üçayak olarak da ifade edilen sacayak, açık ateş üzerinde güvenilir bir şekilde pişirme yapabilmek için üzerine kazan vb. mutfak eşyalarının yerleştirildiği bir araçtır. Şenliğe katılan insanlar dileklerinin kabul olması niyetiyle sacayaktan üç defa geçmektedirler. Sacayaktan geçenlerin dileklerinin konusu tamamen kişinin iradesine bağlı olmakla beraber genellikle çocuk sahibi olmak öne çıkmaktadır. Mayıs Yedisi zamanında dileklerin dilenerek sacayaktan

---

18 Korkmaz, *a.g.e.*, s. 76.

19 Mehmet Akif Korkmaz, "Mayıs Yedisi ve Yediye Gitmek", Ed. Arif Bük, Hatice Satgun, İsmail Güçtaş, Nazım Elmas, Olgun Albayrak, Sabit Bayram, *Yaşadığımız Giresun*, Giresun Belediyesi Kültür Yayınları, Giresun 2023, s. 110.

20 Berk Yılmaz, "Mayıs Yedisi Etkinlikleri", *Trabzon Bilim, Sanat, Kültür Dergisi*, S: 10, 2024, s. 29.

21 Yılmaz, *a.g.m.*, s. 30.

22 Williams, A.R., "Seven", *Folklore*, C: 56, S: 2, 1945, p. 257.

23 Yusuf Kılıç-Elvan Eser, "Eskiçağ Düşüncesi ve Kutsal Kitaplarda Yedi Sembolizmi", *Turkish Studies*, C: 11, S: 11, 2016, s. 77.

24 Reyhan Keleş, "Yedi Ulu Ozan'ın "Yedi" Sembolizmi", *Türk Kültürü ve Hacı Bektaş Veli Araştırma Dergisi*, S: 83, 2017, s. 54; Serpil Soydan, "Çağatay Türkçesinde Bazı Sayı İsimlerinin Kullanılışı ve Sayıların Gizemi", *Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, C: 22, S: (Özel Sayı), 2018, s. 1804.

25 Bayram Durbilmez, "Nahçıvan Türk Halk İnanışlarında Mitolojik Sayılar", *Turkish Studies*, C: 3, S: 7, 2008, s. 347.

üç defa geçilmesi ile çocuk hasretinin son bulacağına inanılmaktadır. Sacayak ritüelinin kökenlerini ateş[26] ve ocak kültüne[27] bağlayanlar bulunmaktadır. Ateşin evi olarak düşünülen ocak; döllenme, çoğalma ve bereket simgesi olarak görülmektedir.[28] Üstünova da sacayağın ana rahmine benzerliğini belirtmiş olup bu düşüncesini desteklemek için sacayak ve üremeyi simgeleyen bereket tanrıçası Kibele'nin belden aşağısının üçgen şekliyle benzerliğini işaret etmiştir.[29]

Taş Atma

Şenliğe katılanların gerçekleştirdiği bir diğer ritüel, çayla denizin birleştiği bir noktaya taş atmaktır. Suya arkasını dönük bir pozisyon alan insanlar yedi çift bir tek taşı "derdim belam suya" diyerek atmaktadır. Derdim belam suya ifadesi ile suyun arındırıcı gücüne güvenildiği anlaşılmaktadır. Dikeroğlu, yedi çift taş atılmasını yedi sayısının kutsallığıyla ilişkilendirir iken son atılan tek taşın dileklerin gerçekleşmesi niyetiyle atıldığını ifade etmiştir.[30] Taşların sayısı ile ilgili bir diğer görüş ise "eşlerin attıkları çift taşlardan biri kendi, diğeri eşi, en son atılan tek taş ise soyu sürdürecek çocuklar içindir" şeklindedir.[31] Kürkan, taş atma ritüelinin dileklerin yazılı olduğu bir kâğıdın suya bırakılması ile son bulduğunu ifade etmiştir.[32] Ancak saha araştırmaları sonucunda böyle bir uygulamanın yapıldığına dair bir görüşe ulaşılamamıştır.

Giresun Adası ve Hamza Taşı Ziyareti

Giresun Mayıs Yedisi şenliğinin karada gerçekleştirilen ritüellerinin son bulması ile şenliğe katılan insanlar, küçük motor vb. araçlarla Giresun Adası'na geçmekte ve burada da çeşitli ritüeller gerçekleştirmektedir. Adaya ulaşan insanlar deniz araçlarıyla ada etrafında tur atmaktadır. Sonrasında adaya çıkan insanlar tatlı su kaynağından su içmektedir.[33] Ancak ada ritüelinin odak noktası adanın doğu ucunda yer alan, 8-10 ton ağırlığında ve yuvarlak bir forma sahip Hamza Taşı'dır. Ada etrafında gerçekleştirilen tur Hamza Taşı'ndan başlamakta ve yine burada sonlandırılmaktadır. Bazı görüşlere göre ise esas amaç ada etrafını dolaşmaktan

---

26 Ülkü Kara Düzgün, "Giresun Halk Takvimi, Sayılı Günler ve Bunlara Bağlı İnanış ve Uygulamalar", *Karadeniz Sosyal Bilimler Dergisi*, C: 6, S: Karadeniz Özel Sayısı, 2014, s. 247.

27 Fikret Karadeniz, *Yerli Kültür Yazıları*, Samsun 1993, s. 30.

28 Oğuz, *a.g.m.*, s. 10.

29 Kerime Üstünova, "Giresun'da Yaşatılan Sacayağından Geçme Geleneğinde 'Sacayağı' ve 'Üç' Ne Anlatıyor", *Bilig*, S: 52, 2010, s. 184-185.

30 Güzzade Dikeroğlu, "Bir Kültür Mirası: Mayıs Yedisi", *Türk Kültürü ve Hacı Bektaş Veli Araştırma Dergisi*, S: 34, 2005.

31 Menteşeoğlu, *a.g.m*., s. 34-35.

32 Fatma Kürkan, "Giresun'da Türk Su Kültünün İzleri", *Akademi Sosyal Bilimler Dergisi*, C: 6, S: 16, 2018, s. 117.

33 Karadeniz, *a.g.e*., s. 30.

ziyade Hamza Taşı'nın etrafının dolaşılmasıdır. Hamza Taşı etrafında şekillenen ritüellerde öne çıkan istekler, çocuk sahibi olunması ve soyun devamlılığının sürdürülmesidir. Çocuk hasreti çekenler Hamza Taşı'nın etrafını dolaşmakta, yakınındaki su kaynağında abdest almakta, taşın üstüne bez vb. bağlamakta ve bir geceyi orada geçiren eşler dahi olmaktadır.

Hamza Taşı'nın doğurganlıkla ilişkilendirilmesinin tabii ki bilimsel bir temeli olmamakla beraber çeşitli rivayetlerden bahsetmek mümkündür. Akyol tarafından derlenen rivayetlerden bazıları; taşın bereket tanrıçası Kibele adına yapılmış olduğu ve Hz. Hamza ile ilişkilendirilmesi şeklindedir. Yazara göre çocuk sahibi olamayan bir çift, taş çevresinde çeşitli uygulamalar yaptıktan ve dönüşte Allah'a yaptıkları dualarından sonra hayata gelen çocuklarına Hamza ismini vermişlerdir.[34] Karadeniz, Hamza Taşı'nın tanrıça Nana heykeli olduğu görüşünü paylaşmıştır.[35] Araştırmacının aktardığı üzere Hititlerde ana otoritesi geçerlidir ve en büyük tanrı, ana tanrıça olan Nana'dır. Onun adına heykeller dikilmiş ve belirli zamanlarda ziyaret edilerek törenler düzenlenmiştir. Nana figürünün ve onun adına yapılan törenlerin, bugünkü Hamza Taşı ziyaretlerinin temeli olduğu düşünülmektedir. Ancak daha akılcı bir açıklama için kelimenin kökenine inilmesi gerekmektedir. Karadeniz'e göre "hamza" kelimesi Latince'de doğum taşı anlamına gelen "omfoz" kelimesine dayanmaktadır. Hitit, Roma, Grek (Pontus), Türk (Oğuz-Şaman), Türk-İslam kültürleri içerisinde omfoz-homfoz-hamfaz-homza-hamza şeklinde değişimler yaşanmıştır.[36]

Mayıs Yedisi şenliğinin oldukça eski geçmişe dayandığı kabul edilmektedir. Bu araştırma kapsamında ulaşılabilen en erken tarihli belge 1934 yılına aittir. Fahri Bilge, 1934 tarihli Aksu Gireson Halkevi tarafından çıkarılan aylık Ülkü ve Kültür Mecmuası'nda, şenliğin günümüzde terk edilmiş bir ritüeli olan "Aksu Çayı'nda yıkanma" ile ilgili bir yazı kaleme almıştır. Korkmaz'a göreyse 1926 tarihli İzler Dergisi'nde yayımlanan şair Can Akengin'e ait Aksu şiirinde kızların suda yıkanmasından bahsedilerek Mayıs Yedisi'yle ilgili ilk bilgiler sunulmuştur.[37] Fahri Bilge'ye ait yazı aşağıdaki gibidir:

> "Aksu'da Mayıs Yedisi'nde yıkanmanın da usulü, merasimi vardır: Irmağın munsabında derin olmayan kumlu bir yere girilir. Yıkanmanın gerideki erkekler tarafından görülmemesi için kara tarafına peştamal gerilir. Yıkanacak kızın veya kadının başına susak üzerinden keşkül tarzında açılmış olduığu için Giresun'da keşkül de denilen saplı, serrt kabuklu ve içi boş bir nevi kabakla yedi çift bir tek- yani 15 defa- su dökülerek (susak,

[34] Murat Akyol, *Giresun'da Efsaneler, Söylenceler, Masallar*, Ankara 2018.
[35] Karadeniz, *a.g.e.*, s. 30.
[36] Karadeniz, *a.g.e.*, s. 30.
[37] Korkmaz, *a.g.e.*, s. 78.

> keşkül, kabak) ırmağın ceryanına terkolunur. Arkasından da ırmağa yedi çift bir tek taş atılır."[38]

Mayıs Yedisi şenliğinin tarihiyle ilgili çeşitli rivayetler ve yorumlamalar bulunmaktadır. Bir rivayet Samsun'un Terme ilçesinde ve Giresun Adası'nda yaşadığı kabul edilen amazonlar etrafında şekillenmiştir. Oğuz'un aktardığı üzere "amazonlar, bölgenin erkeklerini kaçırıp cinsel ilişkiye giriyorlar ve onlardan gebe kaldıktan sonra erkekleri ve doğurdukları erkek çocukları öldürüyorlar. Mayıs Yedisi'nde yapılan uygulamalar, yöre kadınlarının erkeklerini amazonlardan korumaya yönelik olarak yaptıkları törenlerin kalıntılarıdır."[39] Kürkan da benzer doğrultuda "kocalarını kaybetmekten korkan ve denizden başka kötülüklerin de geleceğine inanan yörenin kadınları, Aksu Çayı'nın ağzına gelerek amazonları lanetlemek, Giresun Adası'ndan gelebilecek kötülükleri kovmak için denize yedi çift bir tek taş atmaktadırlar" şeklinde açıklamalarda bulunmuştur.[40] Mayıs Yedisi şenliğinin mitolojik tanrılar adına gerçekleştirilen bahar kutlamalarının bir uzantısı olduğu da iddia edilmektedir. Karadeniz, Anadolu bereket tanrısı Priapos adına düzenlenen kutlamalarla ilişkilendirmekle beraber bahar, bereket temalı törenlerin varlığının Hititlerin, Akatların ana tanrıçası Nana adına dikilen dikitlerden de anlaşıldığını belirtmektedir.[41] Göncüler de, Hitit tanrıçası Kibele ile Anadolu'nun bereket tanrısı Priapos adına düzenlenen bahar kutlamalarını Mayıs Yedisi ile ilişkilendirmektedir.[42] Bu doğrultuda bir başka görüş aşağıdaki gibidir:

> "Esasında Mayıs Yedisi törenleri ilk çağlardan itibaren Doğu Akdeniz ve çevresinde gerçekleştirilen baharın gelişi kutlamalarının devamı niteliğindedir. MÖ. 3. binin sonlarında bahar kutlamaları Mezopotamya'yı her bahar yeşile gark eden Fırat ve Dicle ırmaklarının ruhu olarak kabul edilen Tammuz tanrısı adına yapılmaktaydı. Dumuzi adıyla da bilinen bu tanrı için yapılan bereket ayinleri, İbraniler vasıtasıyla Suriye ve Mısır'a, oradan da Anadolu'ya geçmiştir. Tammuz ayinleri Anadolu ve Yunanistan'da bir başka tanrıya aktarılarak Adonis etrafında gerçekleşmeye devam etmiştir. Giresun'da gerçekleştirilen Mayıs Yedisi törenlerinde kadim dönemlerde gerçekleştirilen bu bahar ayinlerinden birçok uygulamanın izlerine rastlanmaktadır."[43]

---

38 Fahri Bilge, "Aksu". *Aksu Gireson Halkevinin Aylık Ülkü ve Kültür Mecmuası*, S. 3-4-5-6, 1934.

39 Oğuz, *a.g.m.*, s. 10.

40 Kürkan, *a.g.m.*, s.117.

41 Karadeniz, *a.g.e.*, s. 30.

42 Fatma Jale Gül Göncüler, "Halkbilimsel Unsurlar Açısından Aksu Festivali'nin Değerlendirilmesi", *Giresun ve Doğu Karadeniz Sosyal Bilimler Sempozyumu*, C: 2, 2009, s. 623.

43 Kara-Düzgün, *a.g.m.*, s. 245-246.

Korkmaz'a göre yukarıdaki rivayetler sadece ritüellere bir anlam bulma çabasının ürünüdür.[44] Ancak Eren'in Togan'dan aktardığına göre Mayıs Yedisi'ne çok benzer bir kutlama, Kırgızistan'da bulunan Barsgan kasabası sakinlerinin Issık Gölü etrafını dolaşmalarıdır.[45] 1993 yılında Kırgızistan'da saha araştırması yapan Ali Berat Alptekin, benzerlikleri yerinde teyit etmiş ve 1994 yılında Giresun'da bir konferansta bu durumdan bahsetmiştir.[46]

Araştırmanın Yöntemi

Araştırmada nitel araştırma yöntemleri içerisinde yer alan görüşme tekniği kullanılmıştır. Akman Dömbekci ve Erişen'in ifade ettiği üzere yaşanmışlıklar ve deneyimlerle ilgilenilen araştırmalarda görüşme tekniğinin tercih edilmesi isabetlidir.[47] Bu doğrultuda veri toplamada kullanılacak yarı yapılandırılmış görüşme formunda; Mayıs Yedisi şenliği ve kökeniyle ilgili bilgilerin, halk şenliğinin bir festival organizasyonuna dönüştürülmesi ve nihayetinde turizme yönelik bir ürün çıkarma düşüncesi üzerine görüşlerin açığa çıkarılması üzerine sorulara yer verilmiştir. Söz konusu form sekiz sorudan oluşturulmuş olup yarı yapılandırılmış görüşmelerin yapısı gereği görüşmenin seyri doğrultusunda önceden tasarlanmamış sorular da ortaya çıkmıştır. Dahası paylaşılan görüşler için neden, niçin gibi soru cümleleri de yöneltilebilmiştir. Bu durum konunun daha detaylıca ele alınmasına imkân tanımış olup araştırmaya esneklik kazandırmıştır.[48] Araştırmanın bir diğer veri toplama yöntemi ise gazete ve kişisel arşiv gibi ikincil kaynaklar üzerindendir.

Çizelge 1.'de görüldüğü gibi araştırma 21 kişilik bir örneklemle yürütülmüştür. Örneklemin oluşturulmasında amaçlı örneklem yöntemlerinden ölçüt örneklem tercih edilmiştir. Ölçüt örneklem belirlenen ölçütler doğrultusunda örneklem oluşturulmasını içermektedir. Bu bağlamda kullanılan ölçütler; Giresun ilinin yerlisi olmak, Mayıs Yedisi şenliğine katılım sağlamış olmak, şenliğin eski ve yeni durumu arasında kıyaslama gerçekleştirebilecek bilgiye hâkim olmaktır. Belirlenen ölçütleri karşılaması gereğiyle örnekleme dâhil edilecek kişilerin belirli bir yaşın üzerinde olmasına özen gösterilmiştir. Öyle ki 35 ve 36 yaşlarında iki katılımcı haricinde 50 yaşın altında katılımcı bulunmamaktadır. 50 yaş altı katılımcıların meslekleri gereği konuya yakın ilgileri nedeniyle örnekleme dâhil

---

44 Korkmaz, *a.g.e.*, s. 89.

45 Mustafa Eren, "Mayıs Yedisi ve Mayıs Yedisi'nin Ordu'nun Yukarı Kızılen Köyü'ndeki Uygulamaları", *I. Uluslararası Türk Dili ve Edebiyatı Öğrenci Sempozyumu*, C: 2, 2017, s. 238.

46 İsmail Bozalioğlu, "Giresun'da Mayıs Yedisi Geleneğinin Tarihi Kökeni", *Türk Dünyası Tarih Dergisi*, S: 125, 1997, s. 39.

47 Hilal Akman Dömbekci-Mehmet Akif Erişen, "Nitel Araştırmalarda Görüşme Tekniği", *Anadolu Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi,* C: 22, S: Özel Sayı 2, 2022, s. 145.

48 Hasan Hüseyin Tekin, "Nitel Araştırma Yönteminin Bir Veri Toplama Tekniği Olarak Derinlemesine Görüşme", *İstanbul Üniversitesi Sosyoloji Dergisi*, C: 3, S: 13, s. 103.

edilmesine karar verilmiştir. Ayrıca kartopu örneklem tekniği uygulamasına gidilmiş olup her bir görüşmeciden belirlenen ölçütleri sağlayan bir başka görüşmeci tavsiye etmesi istenmiştir. Görüşmeler 2022 yılı ağustos ve eylül ayı içerisinde görüşmecilerin belirledikleri kafe, ofis vb. yerlerde gerçekleştirilmiştir. Görüşmeler katılımcıların da onayları alınarak ses kayıt cihazıyla kaydedilmiş ve sonrasında metin haline getirilmiştir.

Nitel araştırmaların geçerlilik ve güvenilirliği için sınırları belirlenmiş bir yöntem ve teknik bulunmamaktadır.[49] Patton'a göre nitel araştırma ve değerlendirmeler tek bir yaklaşımı içermekten ziyade çeşitliliği gerek kılmaktadır ki[50] bu araştırmada araştırmacı, yöntem ve veri çeşitlemesi uygulanan stratejilerdendir.[51] Veri çeşitlemesi amacıyla görüşme verilerinin yanında eski tarihli yerel gazetelerde Mayıs Yedisi şenliği hakkında yazılar taranmış ve görüşme gerçekleştirilen kişilerden fotoğraf, yazılı belge vb. konusunda katkı sağlamaları talep edilmiştir. Bu şekilde görüşmecilerin yorumlarının haricen doğrulanması amaçlanmıştır. Örneğin protokol uygulamalarından duyulan rahatsızlık üzerine yoğunlaşan görüşlerin 1985 tarihli bir yerel gazetedeki yazıyla desteklenmesi yoluna gidilmiştir. Görüşme verileri görüşmecilerin ifadelerinin doğrudan alıntılarla çarpıcı bir şekilde sunumu içeren[52] betimsel analize tabi tutulmuştur. Görüşmecilerin ifadelerinden sunulan doğrudan alıntılar, araştırmanın güvenilirliği[53] ve sonuçların anlamlılığı[54] için önem arz emektedir. Dahası betimsel analizin doküman sunumlarıyla bir arada kullanılması yöntem çeşitliliğinin sağlandığının göstergesidir. Son olarak araştırmacı çeşitlemesi içinse soru formunun oluşturulması esnasında kültürel etkinlikler ve festival turizmi hakkında araştırmalar yürütmüş olan bir araştırmacıdan görüş alınmıştır.

Çizelge 1: Örneklem bilgileri

Görüşmeci Kodu	**İkamet yeri**	**Yaşı**	**Görüşmeci Kodu**	**İkamet Yeri**	**Yaşı**
Görüşmeci 1	Giresun	36	Görüşmeci 12	Giresun	63

[49] Hasan Tutar, "Nitel Araştırmalarda Geçerlilik ve Güvenilirlik: Bir Model Önerisi", *Anadolu Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, C: 22, S: Özel Sayı 2, 2022, s. 120.

[50] Michael Quinn Patton, *Qualitative Research & Evaluation Methods*, Çev. Mesut Bütün ve Selçuk Beşir Demir, Ankara 2014, s. 76.

[51] Patton, *a.g.e.,* s. 247.

[52] Ali Yıldırım-Hasan Şimşek, *Sosyal Bilimlerde Nitel Araştırma Yöntemleri*, Ankara 2016, s. 239.

[53] Recai Coşkun-Remzi Altunışık-Serkan Bayraktaroğlu-Engin Yıldırım, *Sosyal Bilimlerde Araştırma Yöntemleri*, Sakarya 2015, s. 324.

[54] Gökhan Arastaman-İnci Öztürk Fidan-Tuncer Fidan, "Nitel Araştırmada Geçerlik ve Güvenirlik: Kuramsal Bir İnceleme", *Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, C: 15, S: 1, 2018, s. 43.

Görüşmeci 2	Giresun	51	Görüşmeci 13	Giresun	94
Görüşmeci 3	Giresun	74	Görüşmeci 14	Giresun	70
Görüşmeci4	Giresun	82	Görüşmeci 15	Giresun	69
Görüşmeci 5	Giresun	81	Görüşmeci 16	Giresun	35
Görüşmeci 6	Giresun	77	Görüşmeci 17	Giresun	64
Görüşmeci 7	Giresun	72	Görüşmeci 18	Giresun	80
Görüşmeci 8	Giresun	79	Görüşmeci 19	Giresun	65
Görüşmeci 9	Giresun	72	Görüşmeci 20	Giresun	64
Görüşmeci 10	Giresun	77	Görüşmeci 21	Giresun	77
Görüşmeci 11	Giresun	65			

Veri Analizi ve Bulgular

Analiz için görüşmeler vasıtasıyla toplanan ve yazılı metin haline getirilen veri dosyası detaylıca okunmuştur. Bu okuma sonucunda giriş kısmında belirtilmiş olan araştırmanın amacına istinaden "halk için Mayıs Yedisi şenliği" ve "turizm için Mayıs Yedisi festivali' olarak iki tema başlığı belirlenmiştir. Devamında ise bu temalar altında betimsel analiz olarak ifade edilen, görüşmelerden kısa alıntıların sunumunu içeren bir teknikle katılımcıların görüşlerinin yansıtılması amaçlanmıştır. Ayrıca bu görüşlerin desteklenmesi amacıyla gazete yazısı, fotoğraf gibi ikincil kaynak verilerinden faydalanılmıştır. Çizelge 2. görüşlerin ağırlığını ve dolayısıyla betimsel analizin çerçevesini sunması amacıyla oluşturulmuştur.

Çizelge 2: Görüşmeci ve düşünce eşleştirmesi

	Düşünce İçerikleri						
Görüşmeci Kodu	Etkinliğin Tarihi Geçmişi	Etkinliğin İçeriği	Organizasyon Sürecine Dâhil Olamama Eleştirisi	Rütüellerden Uzaklaşma Eleştirisi	Festivalleşme ve Protokol Eleştirisi	Organizasyon Alanı Eleştirisi	
G1	✓	✓			✓		
G2	✓	✓	✓	✓	✓	✓	
G3	✓	✓	✓		✓		
G4	✓	✓	✓		✓	✓	
G5		✓				✓	
G6		✓					
G7		✓			✓		
G8		✓					
G9		✓		✓	✓	✓	
G10				✓	✓		
G11		✓		✓		✓	
G12		✓	✓		✓		

G13		✓				✓
G14		✓			✓	
G15	✓	✓				
G16	✓		✓			
G17		✓				
G18		✓				
G19		✓	✓	✓	✓	✓
G20	✓	✓	✓	✓	✓	
G21		✓		✓		✓

Halk İçin Mayıs Yedisi Şenliği

Giresun Mayıs Yedisi şenliği özellikle 1975 yılına kadar; her yıl aynı yerde, aynı zamanda ve hiçbir organizasyona, bir anlaşmaya, haberleşmeye ihtiyaç duyulmadan çok uzun yıllar ve yüksek katılımla sürdürülmüş bir kültürel miras etkinliğidir. Şenliğin geleneksel merkezi olan Aksu Çayı'nın yanındaki yerleşim yeri olan Aksu Mahallesi sakinlerinden G7'nin (72 yaş) şenliğe katılımın yüksekliğiyle ilgili açıklamaları aşağıdaki gibidir.

> "Köylerden insanlar Mayıs Yedisi'ne gidiyoruz diye yürüyerek gelirlerdi. Bu evin önünden insanlar akardı Mayıs Yedisi diye. O Mayıs Yedisi'nin nüfusunu hayal edemezsin, çok kalabalık oluyordu."

Uzun yıllar Aksu Çayı'nın denize döküldüğü şenlik alanının sorumluluğunu üstlenmiş olan G13, (94 yaş) şenliğe insanlar tarafından verilen önemi ve keyifli geçen şenlik zamanlarını aşağıdaki ifadelerle özetlemiştir.

> "Mayıs Yedisi'ni bir sene bekliyor köylüsü kentlisi. Kalabalık oluyordu, bütün millet geliyordu. Mayıs Yedisi isim yapmıştı; yürüme, araba ile herkes gelirdi. Millet sabah namazından itibaren hava ağarmaya başlayınca buralardan geçerdi. Köylüler giyinip kuşanıp da gelirlerdi. Pazarcılar bir gün önceden giderlerdi. Herkes yerini ayarlar, çadırını kurardı. Kimi oradan köfte ekmek alırdı kimisi evden alır götürürdü. Aç kalan olmazdı yani. Çingenler gelirlerdi bir gün önceden; maymun oynatırlardı. Ben Mayıs Yedisi'nde düz yerleri biraz toprakla yükseltir, çimen döşer ve sulardım ki oyun oynayanlar tökezlemesin diye. Böyle birçok alan oluştururduk. Görele gelirdi kendi havasında, Alucra gelirdi, Bulancak gelirdi herkes kendi havasında. Birinden zevk almazsan diğerine geçerdin."

Rahmi Korkut Öğütçü'nün 1947 yılında kaleme almış olduğu Mayıs Yedisi şiiri[55], şenliğin uygulanışı, atmosferi ve katılım sağlayan insanların temennileri gibi birçok tasvir sunması bakımından değerlidir. Şiirde günümüzde terk edilmiş

[55] Adil Şahin, "Aksu'ya Yine Akın Edildi", *Yeşil Giresun Gazetesi*, 9 (2706), 1984.

bir ritüel olan Aksu Çayı'nda yıkanılmasına yer verilmiş olması dikkat çekicidir. G3'ün (74 yaş) Aksu Çayı'nda yıkanan kadınları peri kızları olarak tasvir ederek bu olay karşısında oluşmuş bir toplumsal ahlakın varlığını işaret ettiği görüşleri aşağıdaki gibidir.

> "Peri kızları o sabah dereye girer; bundan altmış, yetmiş yıl önce derenin denizle buluştuğu yerde gün doğmadan, güneş daha kafasını kaldırmadan, ezan okunmadan denize girerlerdi. Peri kızları denize girince su tertemiz oluyor, temizleniyor. Bütün iyi niyetlerini peri kızları dereye bırakıyor. Buna inanılıyor. Güneş doğmadan evlenecek kızlar, koca bulamayan kızlar, hastalığına ilaç bulamayan, okula girmek isteyen, sen bunu çoğalt. Anne, baba, teyze etrafa çarşaf geriyorlar ki etraftaki çalılıklara bir serseri girip bakmasın diye. Ama oraya aklı olmayan deli bile art niyetle gelip izlemez. Çünkü toplum tarafından dışlanacağını bilir."

Aksu Çayı'nda yıkanma gibi geçmiş yıllarda gerçekleştirilen ancak günümüzde özellikle güvenlik endişeleri nedeniyle terk edilmiş bir diğer ritüel ise Giresun Adası ve adadaki Hamza Taşı ziyaretleridir. Bir dönem Mayıs Yedisi şenliğinin organizasyonunu üstlenen Giresun Turizm Tanıtma Derneği'nin yöneticiliğini yapmış G4'ün (82 yaş) ada dolaşma ritüeli ile ilgili görüşleri aşağıdaki gibidir.

> "Mutlaka da kayıkla adanın etrafı dolaşılırdı. Benim anladığım dışa açılmak, hava almak yani dağdan gelen insanın denizle birleşmesi ve kucaklaşmasıdır. Başka bir izahı yok. Çünkü adaya çok çıkılmazdı, adanın etrafı dolaşılırdı."

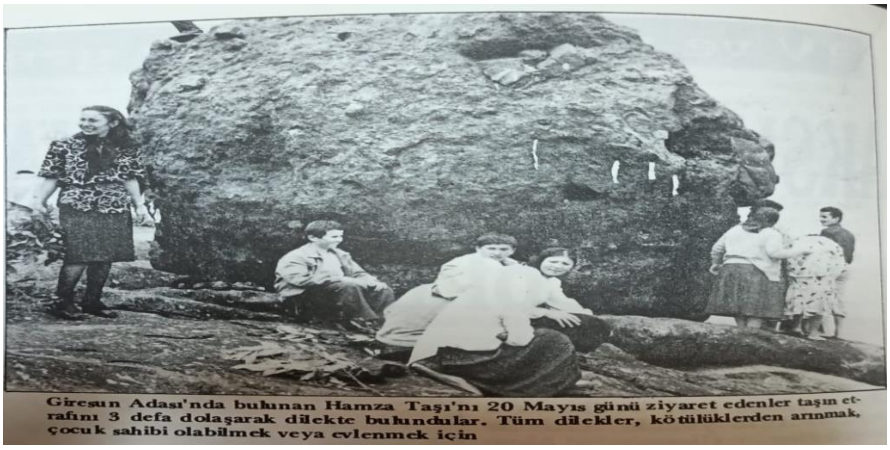
Görsel 1: 1975 yılı kutlamalarında Giresun Adası'na geçiş esnası[56]

Yukarıdaki görüşe karşın bazı görüşmeciler ada ziyaretinin taşıdığı önemden de öncelikli olanın adada yer alan Hamza Taşı'nın ziyaret edilmesi

[56] Hüseyin Gazi Menteşeoğlu kişisel arşivinden elde edilmiştir.

olduğunu ifade etmiştir. G9 (72 yaş) taşın büyüklüğüne vurgu yaparak aşağıdaki ifadeleri kurmuştur.

> "Hamza Taşı var orada; çocuğu olmayanlar, hastalığı olanlar ona giderdi. Sıraya girerlerdi. Şu odadan büyük yusyuvarlak bir taş. Sanki oraya koyulmuş gibi, bu taş buraya nasıl gelmiş dersin. Bu taş nasıl oluşmuş dersin. Adamın dikkatini çekmemesi mümkün değil. Kadınlar daha çok olurdu Hamza Taşı'nın civarında."

Görsel 2: Hamza Taşı'nda ritüel esnasında[57]

Mayıs Yedisi, Giresun halkı için sadece temennilerin dile getirildiği ve bu temenniler için ritüellerin gerçekleştirildiği bir günden ibaret anlaşılmamalıdır. O gün; baharın gelişi kutlanmakta, kış şartlarından sonra özellikle dağ köylerinden insanlar denizle buluşmakta, birbirini göremeyen insanlar buluşmakta, yeni tanışmalar yaşanmakta, adeta bir bayram havası esmektedir. G5 (81 yaş), yöre insanın şenlik planlamasının iki hafta öncesine kadar dayandığı yönünde görüşlerini aşağıdaki ifadelerle paylaşmıştır.

> "Eskiden köylerden, ilçelerden 15-20 gün önce hazırlık yapılır, özel yemekler hazırlanırdı. Mesela köyünde turşusu olur, ne olursa yani her şeyi hazırlarlar önceden ve bazıları bir veya iki gün önceden gelir. Orada davulu ile zurnası ile türküsünü söyler, şarkısını söyler. Bahçeler genişti; herkes yakınlarıyla sofrasını kurardı. Bu çevrenin insanları için bir buluşma, tanışma yeriydi."

---

[57] Anonim, "Aksu Festivali'nde Karadeniz'in Kalbi Giresun'da Attı", *Giresun Dergisi*, C: 2, S: 20, 1988, s. 5-6.

Turizm İçin Mayıs Yedisi Festivali

Mayıs Yedisi şenliğini belki de bu kadar uzun soluklu kılan, bir miras değeri olmasına zemin hazırlayan etken onun bir halk organizasyonu olmasından kaynaklanmaktadır. Ancak 1974 yılı Mayıs Yedisi şenliğinde, Giresun Adası'nı dolaşma ritüeli için bindikleri sandalın alabora olması sonucunda 24 kişi hayatını kaybetmiştir.[58] Bu trajik olay daha önce Mayıs Yedisi geleneğinden dahi haberi olmayan ulusal basının ve kamu yetkililerinin dikkatini çekmiş ve kamu eliyle bir organizasyon fikri ilk defa ortaya çıkmıştır. 1975 yılında kurulan Turizm ve Tanıtma Derneği ile kendi halindeki şenlik, 1977 yılından itibaren bir organizasyon haline büründürülmüştür. Daha sonrasında da kamu idaresinde çeşitli komiteler şenlik organizasyonunun öncülüğünü gerçekleştirmiş ve günümüze kadar durum bu şekilde sürmüştür. Görüş bildirenler öncelikle şenliğin bir organizasyon halini almasını ve bu durumun içerisinde kendilerine söz hakkı tanınmamasını, protokolün çok daha önemli hale gelmesini, kutlama alanının çeşitli şehircilik politikaları ile bozulmasını ve ada dolaşma ritüeli başta olmak üzere ritüellerin önemsizleştirilmesini eleştirmişlerdir. Görüşmecilerin birçoğu organizasyon komiteleri aracılığıyla yıllardır sürdürdükleri geleneklerinin ellerinden alındığını düşünmektedir. G3'ün (74 yaş), bir belediye başkanıyla anısını paylaşarak açıkladığı görüşleri aşağıdaki gibidir.

> "Bir saattir anlam dönüşümünü konuşuyoruz. Bu çok doğru bir tespit. 1977'de doğaçlamayı bıraktılar, programlamaya döndüler. Bir deli bir kuyuya taş attı kırk akıllı çıkaramıyor. Doksanlı yıllarda çok değerli bir belediye başkanına dedim ki halkın elinden alamadığınız bir bayramı kalmıştı onu da aldınız. Hocam ne desen haklısın, daha geri dönemiyoruz dedi. Siyasi niyetle yapmadılar, günahlarını almayayım ama şu anda öyle oldu."

Yerel halkın Mayıs Yedisi şenliğinde inisiyatiflerinin ellerinden alındığı düşüncesine kapılmasının altında yatan sebep, organizasyonlu bir hal alınmasından ziyade süreçlere dahil edilmemeleri ve hatta bilinçli olarak dışarıda bırakılmalarıdır. Belediyelerin şenlikten yerel halkla örtüşmeyen beklentiler içerisinde olduğu yönünde görüş bildiren G2'nin (51 yaş) ifadeleri aşağıdaki gibidir.

> "Ben kimsenin de görüşlerinin alındığını zannetmiyorum. Maalesef belediyeler bu tür organizasyonları yaparken bu konuda bilgisi olan insanlara danışmıyorlar. Onların amacı daha çok nasıl dikkat çekeriz, kimi çıkarırsak daha kalabalık olur. Festivalden ulusal gazete, basın ne kadar haber yapar; siyaset maalesef onun peşinde oluyor. Belediye tamamen bunun hesabını yapıyor. Ben her zaman söylerim Mayıs Yedisi'nde neden

[58] Özhan Öztürk, "Giresun Adası: Arethias, Puga, Ayfuga veya Areos Nesos", https://ozhanozturk.com/2017/12/28/giresun-adasi/, 2017, Erişim Tarihi: 09.02.2025.

> üniversitede bir konferans, panel düzenlenmez. Bu konuyla ilgili birçok araştırmacı hoca var ama hiçbiri kaynaklara ulaşamıyor."

Organizasyonun kamu yetkililerinin ve onların işaret ettiği komitelerin eline geçmesi şenliğin isminde de tartışmalı değişiklikleri beraberinde getirmiştir. 1977 yılından itibaren kutlamalar Aksu Şenlikleri adı altında gerçekleştirilmiştir. 1984 yılına gelindiğinde yeni bir kararla isim değişikliğine gidilmiş ve 1992 yılına kadar Aksu Kültür ve Sanat Festivali adıyla organizasyonlar gerçekleştirilmiştir. 1992 yılında kutlamalara uluslararası bir nitelik kazandırmak amacıyla tekrardan bir isim değişikliğine gidilmiş ve Uluslararası Karadeniz Giresun Aksu Festivali ismi kabul görmüştür. Bu ismin kullanılmaya başlamasından da önce Uluslararası Karadeniz Giresun 20 Mayıs Şenliği ismi gündeme gelmiş ve gerçekleştirilen tartışmalar sonucunda bu isim kabul görmemiştir. 19 Şubat 1992 tarihli Yeşil Giresun gazetesinde, Avni Öğütçü ve Uğur Işık tarafından "Mayıs Yedisi Ne Hallere Kaldı?" başlıklı bir tartışma metni yayınlanmış ve organizasyon ismi üzerine çeşitli görüşlere yer verilmiştir.[59] Basına yansıdığı üzere kent ölçeğinde yaşanan tartışmalar karar mercilerinin görüşlerini etkilemiştir. Öyle ki son olarak belirlenen isimde, istekler doğrultusunda "aksu" ifadesine yer verilmiştir. Sonuç olarak 1992 yılında karar verilmiş olan "Uluslararası Karadeniz Giresun Aksu Festivali" ismine rağmen "Uluslararası Giresun Aksu Festivali" kullanımı yaygın olarak kabul görmüştür. Buradan hareketle 1992 yılındaki isim değişikliği üzerine Yeşil Giresun Gazetesi'nde "Şenliklere Yeni Ad" başlıklı yazısında fikir beyan etmiş olan, Giresun ve yöresi üzerine resmi ve bireysel birçok çalışma yürütmüş halk bilimci Erden Menteşeoğlu'nun hakkını teslim etmek gerekmektedir.[60] Öyle ki günümüzdeki en yaygın kullanımı kendisi önermiştir.

Şenliğin organizasyonunun kamu yetkililerinin eline geçmesi ister istemez protokol uygulamalarını da beraberinde getirmiştir. Söz konusu protokol uygulamaları yerel halkın ritüelleri yerine getirmede sorunlar yaşamasına, manevi atmosferin dağılmasına neden olabilmektedir. Protokol uygulamaları nedeniyle Mayıs Yedisi şenliğinin yapılamadığını düşünen G10'un (77 yaş) bu konu üzerine ifadeleri aşağıdaki gibidir.

> "Şimdi niye güzel değil abi. Doğrusunu söyleyelim protokol oldu. Bırakın milleti, millet istediği gibi gelsin, yatsın, yumurtasını yesin, yumurta tokuştursun, birbiriyle konuşsun, şakalaşsın. Şimdi gidiyoruz, güneşin veya yağmurun altında onları dinliyoruz. Ondan sonra protokol gitti, sen de kalk git. Ne oldu peki? Mayıs Yedisi bitti. Mayıs Yedisi bitmedi; Mayıs Yedisi yapılmadı."

---

[59] Avni Öğütçü-Uğur Işık, "Mayıs Yedisi Ne Hallere Kaldı?", *Yeşil Giresun Gazetesi*, 7199, 1992.

[60] Erden Menteşeoğlu, "Şenliklere Yeni Ad". *Yeşil Giresun Gazetesi*, 7199, 1992.

Yerel halk, protokol uygulamaları karşısında zaman zaman kendi kültürü içerisinde kendisini ikinci plana düşmüş olarak hissetmiş durumdadır. Bu durumu aşağıda yer alan 1985 tarihli, "Her Zamanki Gibi" başlıklı Mehmet Yüksel'in yazısından anlamak mümkündür.[61] Söz konusu yazıda geçen "şenlik komitesinde bulunan arkadaşlar, şenliği halkımıza değil de eşine, dostuna yapıyorlar" ifadesi yerel halkın şenliği düzenlemekle sorumlu komite tarafından dışarda tutulduğunun en net açıklamasıdır.

> "Bu sene 9. Sunu kutladığımız Aksu Şenlikleri dün karışık bir organize sonucu başladı. Aradan uzun yıllar geçmesine rağmen gördük ki yine bir arpa boyu ilerleyememişiz. Ekiplerle şenlik alanına gittiğimiz zaman yine 9 yıl önceki yapılan 15 kişilik bir tribünle karşılaştık. Yani bunca yıldır yaptığımız gürültü hepsi boşuna hepsi bir göstermelikte kalmış. Gerçekten Aksu Şenliği uluslararası festivale dönüşecekse önce bir kere alanın yeterli bir hale getirilmesi ve burada düzenlenecek şenliği vatandaşların rahat izlemesi sağlanmalıdır. Şenliklerde bu sene sadece yenilik iki yabancı halk oyunu ekibinin gelmesidir. Kısacası yine geçmiş senelerdeki gibi göstermelikten öteye bir şey meydanda yoktur. Bir de sırası gelmişken komitenin yanlışlığından söz etmek yerinde olacaktır. Şenlik nedeniyle Giresun'a gelen tiyatro veya herhangi bir organizenin bileti daha ortaya çıkmadan bitmektedir. Halkımız bu konuda organizasyon komitesinden büyük dert yanmaktadır. Bir vatandaşımız gazetemize gelerek şunları söyledi. "Daha biletlerin satışına iki gün kala bilet sorduğumda bana sinemanın ön blokundan bilet kalmadığını söylediler. Ben de bu biletlerin ne zaman satıldığını sorduğumda kardeşim önden yok, arkadan alırsan al şeklinde konuştular. Ben şahsen o zaman şu kanıya vardım. Şenlik komitesinde bulunan arkadaşlar, şenliği halkımıza değil de eşine, dostuna yapıyorlar. Türkçesi kendileri çalıyor yine kendileri oynuyorlar" dedi. Bu vatandaşımızı dinledikten sonra bir de kral ve kraliçe dağıtımındaki çelişkiyi gördükten sonra vatandaşımıza hak vererek kendi kendime düşündüm. Ne yapmak istiyoruz, ne yapıyoruz ve kimlerle bu işi başarmaya çalışıyoruz."

Protokolden de öte bazı görüşmecilere göre yıllardır ellerinde olan kutlamalar bir siyasi arena haline dönüşmüştür ve her komite kendi ideolojisi çerçevesinde organizasyon yapmakta, oy kaygısı taşımaktadır. Konuyla alakalı olarak kutlamaların organizasyonu dahil olmak üzere Giresun kentinin önemli kamu kurumlarında üst düzey görev yapmış G4'ün (82 yaş) ifadeleri aşağıdaki gibidir.

> "Açılışta bir kapanışta bir pop sanatçısı. Biz bunu belediye başkanlarına söyledik. Yapmayalım, çok para alıyorlar şeklinde. Bunun yerine hiç değilse bire indirseniz de konuyu enine boyuna araştıranları, ilgilenenleri toplayarak bir sempozyum yapsak. Halk bunu istiyor diyorlar. Ben başkana

[61] Mehmet Yüksel, "Her Zamanki Gibi", *Çotanak Gazetesi*, 4(896), 1985.

> bunu yapmayalım dediğimde abi gençler onu istiyor diyor. Ya gençler bir sene ister ikinci sene unutur, onu başka bir zaman yap. Şarkıcıyı başka bir zaman getir; Mayıs Yedisi havasından kopmayalım dedik. O zaman da istiyorlar. Senelerdir bu yapıldı, ben şimdi yapmazsam çok tepki alırım diyor."

Yerel halkın Mayıs Yedisi şenliğine olan ilgisinin azalması sadece kutlamaların kamu eliyle organize edilir hale gelmesi ile açıklanmamaktadır. Şenlikle özdeşleşmiş olan alanın eski yeterliliğini ve çekiciliğini kaybetmiş olması da katılımcı sayısını günden güne azaltmıştır. Alanda yaşanan bu değişim kentleşmenin olağan bir sonucu olmakla beraber kutlama alanının yanının çöp toplama merkezi olarak kullanılması gibi kent yönetimiyle ilgili hatalar da bulunmaktadır. Hem kentleşmenin etkisi hem de yanlış kent politikaları sonucunda kutlama alanı oldukça daralmıştır ki görüşmecilerin ifadeleri de bu yöndedir. G21'in (77 yaş) ifadeleri aşağıdaki gibidir.

> "Alanın daralması şenliklere katılımda etkili oldu. Orası çok güzel kumsal bir yerdi. Orada denizin dibine baktığında tane tane taşları sayardın; öyle bir duru su vardı. Çöp alanı filan da olunca o tarihe karıştı. Çöpün çok etkisi oldu; alan daraldı. Şenlik alanından bu çöpün kaldırılması lazım."

Şenliğe olan ilginin azalmasının nedenlerinden bir diğeri de katılanlar tarafından büyük önem verilen ada dolaşma ritüelinin güvenlik tedbirleri gereğince kısıtlanmasıdır. Ada ulaşımının kısıtlanması insanların Hamza Taşı'na ulaşımının da engellenmesi anlamına gelmektedir. G9 (72 yaş) kısıtlamadan ziyade yetkililere düşenin güvenliği sağlamak olduğu yönündeki görüşlerini aşağıdaki ifadelerle açıklamıştır.

> "Sevk ve idareyi polis, jandarma, devlet yapsın o ayrı mesele ama halkın kendi isteğine bırakmaları lazım. Adaya gidişi yasakladılar. Karınca gibi kalabalık olurdu kayıklar. Tehlikeyi önlemek için tedbir alsınlar, belli sayı belirlesinler, oturarak gidilsin, can yelekleri koyulsun ama o zevk ayrıydı."

Anlaşılmaktadır ki karar vericilerin şenliği organize bir hale getirerek ismiyle dahi festival hale getirmelerinin altında turistik bir çekicilik oluşturma düşüncesi yer almaktadır. Öyle ki 1985 yılı kutlamaları için Giresun Turizm ve Tanıtma Derneği tarafından basılan broşürde (Hüseyin Gazi Menteşeoğlu'ndan elde edilmiştir) organizasyonun dört güne ve geleneksel yeri olan Aksu Çayı'ndan tüm şehre yayıldığı görülmektedir. Ayrıca şenliğin isminin değiştirilmesini ve uluslararası ifadesinin kullanımını, hitap ettiği kitleyi genişletme amacıyla turizme yönelik bir hareket olarak değerlendirmek mümkündür. Bu bağlamda G2'nin (51 yaş) önerilerini de içeren görüşleri aşağıdaki gibidir.

> "Mayıs Yedisi Aksu Çayı ağzında gerçekleşirdi. Kalede bir uygulama yoktu. İşin içine kurumlar ve bürokrasi girince neden kalede bir şeyler yapılmasın denildi. Belediye yurtdışından üç dört tane halk oyunları ekibi getiriyor; masraf ediyor. Bu ekipleri bir günlüğüne getiremezsiniz. Bundan dolayı bir günlük Mayıs Yedisi şenliklerini üç dört güne sonrasında yedi güne çıkardılar. Mayıs Yedisi oluyor aksu şenlikleri, sonra aksu festivali. İspanya'da domates festivali var; herkes biliyor. Akademisyenler, halk bilimci hocalarımız efsaneleriyle birlikte şenliğin bir kitapçığını hazırlayabilirler. Hem İngilizce hem farklı dillerde turistlere dağıtılabilir. Ancak Mayıs Yedisi'ni turizmde kullanabilmek için altyapınızı da tamamlamanız gerekir. Giresun'daki yatak kapasitesine baktığınızda diğer illere göre komik kalır. Festivali öne çıkarabilirsiniz ama altyapınız yoksa bundan katma değer sağlayamazsınız."

Görüşmecilerin büyük bir çoğunluğu kendilerinin dahi mesafeleştirildikleri şenliğe turist katılımının çok mümkün olmayacağı yönünde görüş bildirmiştir. Şenliğin turizm için kullanılabilirliği fikrine kültürel miras değerine sahip çıkılması koşulu ile olumlu yaklaşan G1'in (36 yaş) ifadeleri aşağıdaki gibidir.

> "Mayıs Yedisi Giresun'la özdeşleşmiş. Mayıs Yedisi kültür endüstrisinin merkezi olarak kullanılabilir; turist çekebilir. Ama bu iş amatör kafayla olmaz. Sanatçı çağırmayla, onu bunu çağırmayla olma ihtimali yok. İstanbul'dan adam x şarkıcısını dinlemeye buraya neden gelsin. Kültür turisti denen turist birazcık düşünce dünyası ileri düzeyde entelektüel, geliri yüksek. Geleneksel olarak üç şey var burada ve bunlar ön plana çıkarılmalı."

Sonuç ve Öneriler

İnsanoğlu var olduğundan itibaren çeşitli nedenlerle ve katılım gösterenlerin benzer duygularıyla şenlik, şölen, bayram, festival adı altında etkinliklerle bir araya gelmiştir. Uzun yıllardır devam eden ve bir tarihsel arka plana dayanan etkinlikler kültürel miras değeri kapsamında yer almaktadır. Buna karşın bazı etkinlikler terk edilmeye yüz tutmakta iken bazıları da değişen dünyaya ayak uydurmak adına dönüşüme uğrayarak devam etmektedir. İşte bu noktada dönüşümün derecesi önemli hale gelmektedir ki bu derece, kültürel mirasın sürdürülebilirliği için önem arz etmektedir. Turizm sektörü de geleneksel etkinliklerin dönüşümünün önünü açmıştır ki geniş kapsamda etkinlik turizmi; daha dar kapsamda ise festival turizmi gündeme gelmiştir. Bu bağlamdan hareketle bu araştırmada köklü bir şenlikten karar vericiler tarafından festivale dönüştürülmüş Mayıs Yedisi etkinliğinin dönüşümünün, esas hak sahibi yerel halkın düşünceleri üzerinden kabul edilirliğinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Geleneksel etkinliklerin turizme entegre edilmesinin; etkinliğin, etkinliğin temasının ve içerisindeki ritüellerin, kısacası kültürel mirasın sürdürülebilirliğinin

sağlanmasına etkili olduğu kabul edilebilir. Mayıs Yedisi şenliği özelinde çalışma yapmış olan Oğuz da bu yönde görüş bildirerek şenliğin festivale dönüştürülmesinin geleneğin sürdürülebilmesi bakımından değerli olduğunu aktarmıştır.[62] Ancak bu çalışmanın ampirik sonuçlar sunmamasından ötürü sadece bir yorumdan ibaret olduğunu söylemek mümkündür. Öyle ki kültürel mirasın sürdürülebilirliği konusunda esas muhatabın mirasın sahipleri olan yerel halk olduğu düşüncesiyle gerçekleştirilen bu araştırmada festivalleşme/festival turizmi ile kültürel mirasın sürdürülebilirliği arasındaki ilişkinin olumlu sonuçlar vermediği sonucuna ulaşılmıştır. Getz ve Anderson, turizmin kültürel kutlamaların özgünlüğünün azalmasına yol açıcı bir değişim ajanı olarak rol oynayabileceğini ifade etmiştir.[63] Bu araştırmadan elde edilen bulgular bu görüşü destekler niteliktedir. Görüşmecilerin yaklaşık yarısı festivalleşme ve protokol eleştirinde bulunmuştur. Öyle ki geleneksel Mayıs Yedisi şenliği; adı, süresi, içeriği, organizasyonu olmak üzere önemli dönüşümler yaşamıştır. Korkmaz'a göre resmî tören, protokol uygulamaları ve şehrin farklı alanlarında esasında olmayan uygulamalar neticesinde yerel halkın Mayıs Yedisi algısı farklılaştırılmıştır.[64] Geleneksel olarak bir gün olan şenliğin üç-dört günlük bir festivale dönüştürülmesinin ve yine geleneksel şenlik alanından organizasyonları şehrin farklı alanlarına yayma girişiminin turizm öncelikli bir adım olmakla beraber yerel halk tarafından benimsenmediği ve dahası kültürel miras değeri algısı üzerinde olumsuz etkiler oluşturduğu yorumunu yapmak mümkündür. Görüşmecilerin festivalleşme ve protokol eleştirisiyle paralel bir şekilde organizasyon sürecine dâhil edilmeme yönünde de eleştirileri bulunmaktadır. Bu yönde doğrudan yedi katılımcı görüş bildirmiş olmasına rağmen şikâyetin boyutunun daha yüksek olduğu çıkarımı yapılabilir. Öyle ki festivalleşme ve protokol eleştirilerinin altında yatan neden de esasen süreçten uzaklaştırılmalarıdır. Çünkü geleneksel Mayıs Yedisi şenliği çok uzun yıllar bir organizasyon ekibi, lideri olmaksızın yerel halkın yazılı ve sözlü olmayan mutabakatı neticesinde düzenlenme özelliğine sahiptir.

Geleneksel etkinliklerin en önemli unsuru içerisinde barındırdıkları ritüellerdir. Kuutma, ritüelleri icracıları tarafından kodlanmayan, değişmez biçimsel eylem ve söylem dizelerinin icrası olarak tanımlar iken gösterileri, büyük ölçekli ve abartılı bir kültürel üretim olarak içerisinde diyalojik, polifonik ve politematik iletişimin olduğu modern toplumların karakteristik bir özelliği

---

62 Oğuz, *a.g.m.* s. 12.

63 Donald Getz-Tommy D. Andersson, "Sustainable Festivals: on Becoming an İnstitution", *Event Management,* S: 12, 2008, p. 2.

64 Mehmet Akif Korkmaz, "Eski Türk Tarihi ve Coğrafyasının Sürekliliğinde Giresun Yöresi ve Bostanlı Köyü'nde Yersu Kutsalları", *Türk Kültürü ve Hacı Bektaş Veli Dergisi*, S: 34, 2005, s. 10.

şeklinde tanımlamıştır.[65] Bu tanımlar üzerinden araştırma başlığımız daha da anlamlı hale gelmektedir. Öyle ki araştırma kapsamında yapılan görüşmelerde anlaşılmıştır ki yerel halkı şenliğe mesafeleştiren unsurlardan biri festivale dönüşümle beraber geleneksel ritüellerin değersizleştirilmesi veya terk edilmesidir. Bu yönde görüş bildiren yedi katılımcıya göre ritüeller geri plana bırakılmış ve içerisinde konserlerin, yurtdışından oyun ekiplerinin organizasyona dâhil edildiği gösteri ön plana çıkarılmıştır. Ritüellerin değersizleştirilmesinde ve gösterinin öne çıkarılmasında şenlikten festivale dönüşümün etkisi açık bir şekilde görülmektedir. Bu dönüşüm süreciyle beraber yerel halk nezdinde yaşanan anlam kaybı; kültürel mirasa ve ritüellere bağlılığın azalmasına, metalaşma duygusunun yükselmesine neden olmaktadır. Nihai olarak Richards'ın değindiği üzere modern festivallerde turist ve medyanın ilgisini çekmek önceliklendirilmekte ve etkinliklerin esas sahipleri, üretenleri dışarıda bir pozisyona çekilmektedir.[66] Bu görüş doğrultusunda denilebilir ki Mayıs Yedisi'nde yerel halk etken pozisyondan edilgen olarak ifade edilebilecek seyirci pozisyonuna yerleştirilmiştir.

Günümüz Mayıs Yedisi organizasyonlarına bakıldığında ritüeller sembolik bir hal almıştır. Bu noktada mevcut organizasyonların ne kadar turist çektiği de tartışmalı olmakla beraber turistlerin bir aldatmacanın içerisinde yer aldığının açıklaması olan[67] ve ilk olarak MacCannell[68] tarafından ifade edilen sahnelenen otantizm kavramı dikkat çekmektedir. Protokol sürecinin sonunda yöresel kıyafetiyle bir kadının sacayaktan geçişi, izleyenlerin karşısında sahnelenmektedir. Yerel halkın rolü burada son bulmaktadır ve artık onlar, dönüşerek bağlamından kopmuş olan şenliğin (artık festival etkinliklerinin) seyircisi konumuna geçmektedir.

Görüşmecilerin önemli bir diğer eleştiri noktası organizasyon alanıyla ilgilidir. Sekiz görüşmeci organizasyon alanında yaşanan olumsuz yöndeki değişimin etkinliklere katılımı azalttığı yönünde görüş bildirmiştir. Organizasyon alanıyla ilgili eleştiriler; alanın kentleşmeyle beraber daralması, kent çöplüğünün oluşturduğu kirlilik ve kötü koku, mevsimlik işçiler için kalıcı şekilde bekletilen konteynerler, festivale dönüşüm mantığı çerçevesinde yapılmış olan amfi tiyatro ve Aksu Çayı'nın denizle buluştuğu yerde oluşan kirlilik başlıklarını içermektedir. Bu olumsuz durumlar yerel halkın Mayıs Yedisi şenliğiyle olan organik bağlarının zayıflamasına neden olmuş durumdadır.

---

65 Kristin Kuutma, "Festival as Communicative Perfomance and Celebration of Ethnicity", *Folklore*, S: 7, 1998, p. 79.

66 Greg Richards, "The Festivalisation of Society or The Socialisation of Festivals: The Case of Catalunya", Ed. Greg Richards, *Cultural Tourism: Globalising The Local - Localising The Global*, Association For Tourism and Leisure Education. 2004, p. 195.

67 Eric Cohen, "Authenticity and Commoditization in Tourism", *Annals of Tourism Research*, C: 15, S: 3, 1998, p. 372.

68 Dean MacCannell, "Staged Authenticity: Arrangements of Social Space in Tourist Settings", *American Journal of Sociology*, C: 79, S: 3, 1973, p. 589.

Yerel halkın görüşleri önemli ve dikkate değerdir. Ancak konuya reel politikten yaklaşmak gerekirse geleneksel etkinliklerde yaşanan dönüşümün temel nedenlerinden birisi kentleşmedir. Bu bağlamda Gölçük'ün açıklamaları tam yerindedir. "Bütün toplumlarda kentleşmeyle birlikte geleneksel kültür ile kent kültürü (modern kültür) karşı karşıya gelmektedir. Her alanda olduğu gibi, egemen olan kent kültürü geleneksel kültürü kendi lehine çözmektedir. Fakat bu çözülme, geleneksel kültürün tam ortadan kalkması anlamında olmaz, farklı biçimlerde kendini sürdürür."[69] Kırsal nüfusun azaldığı kabulünden hareketle bazı görüşmeciler tarafından köylü bayramı olarak da anılan Mayıs Yedisi şenliğinin katılımında ve algısında değişiklik olması normal karşılanabilir. Kentlerde biriken ve kent kültürüyle harmanlanan insanlar için sacayaktan üç defa geçildiğinde dileklerin gerçek olacağı düşüncesi gerçekçiliğini kaybedebilmektedir. Bunun yanı sıra yukarıda bahsi geçen organizasyon alanının değişimini de kentleşmeyle ilişkilendirmek mümkündür. Öyle ki organizasyon alanının daralmasının sebeplerinden birisi yerleşim alanlarının çoğalmasıdır ki eski şenliklerde yanlarında getirdikleri yiyecek içecekleriyle istedikleri gibi doğayla bütünleşen insanlar, aynı imkânı bulamadıklarını ifade etmektedir.

Aşağıda araştırma bulgularından hareketle Mayıs Yedisi şenliğinin bir turizm festivali olmasından ziyade halk şenliği olarak sürdürülebilirliğinin sağlanmasına yönelik öneriler sunulmuştur.

Şenlik organizasyonu geleneksel haline döndürülmelidir.

Geleneksel Mayıs Yedisi şenlikleri hiçbir organizasyon ve yetkili merci liderliğinin olmadığı zamanlarda yerel halkın hür iradesiyle ve inanışlarıyla kendini göstermiştir. Günümüz toplum yapısında ise kamu iradesinin bu organizasyonlardan dışlanması, bir başka ifadeyle yerel halkın kendi şenliğini kendi başına devam ettirmesi beklenmemektedir. Ancak kamunun organizasyonu sahiplenmekten ziyade destekçisi olması isabetli durmaktadır. Bu bağlamda özelikle protokol uygulamaları ile şenliğin esas sahiplerinin seyirci rolüne sokulmaması gerekmektedir. Protokol konuşmaları yerine bir Mayıs Yedisi annesinin ritüellere başlangıcı düşünülebilir. Mayıs Yedisi annesi tercihi ise ritüellerin kadın etrafında şekillenmesi düşüncesi ile uygun durmaktadır.

Yerel yönetimlerin vatandaşları için sorumlulukları arasında olan konser gibi eğlence etkinlikleri Mayıs Yedisi şenliklerine yerleştirilmemeli, bir başka zaman düzenlenmelidir. Konser vb. eğlence etkinlikleri yerel halkın ilgisini dağıtmakta, özellikle gençlerin zihninde Mayıs Yedisi geleneği konserlerle örtüştürülmekte ve bunun sonucunda da Mayıs Yedisi maneviyatı azalmaktadır.

---

[69] Müjgan Gölçük, *Kentleşme Sürecinde Akrabalık ve Komşuluk Kültürü (Afyonkarahisar Örneği),* Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Afyon Kocatepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Afyon 2017, s. 17.

Nihayetinde Mayıs Yedisi gibi bir kültürel mirasın değeri düşürülmüş olmaktadır. Korkmaz'a göre mevcut durumda Mayıs Yedisi kimliksizleşmiş ve salt bir eğlence odaklı festivale dönüştürülmüştür.[70]

İsim değişikliği tartışmaya açılmalıdır.

Mayıs Yedisi şenliği için yerel halkın çok kabullenemediği şekilde isim değişiklikleri gerçekleştirilmiştir. Mevcut durumda "Uluslararası Giresun Aksu Festivali" kullanılmaktadır. Ancak bu isimde mayıs yedisi ifadesinin olmayışı büyük bir boşluk olarak ifade edilebilir. Dolayısıyla bu araştırmanın konuya yaklaşımı bağlamında önerilecek isim "Giresun Mayıs Yedisi Şenlikleri" şeklindedir. Bu isim, şenliği festival algısından kurtarmak için önemli olmakla beraber Ordu ve Trabzon illerinde de Mayıs Yedisi geleneği bulunsa da özdeşleşmiş durumda olduğu Giresun'daki aidiyeti korumak adına önerilmektedir.

Kısıtlamalar kaldırılmalı, güvenlik politikaları oluşturulmalıdır.

Giresun Mayıs Yedisi şenliğinin önemli bir ritüeli Giresun Adası'na geçilmesi ve Hamza Taşı etrafının dolaşılmasıdır. Ancak hem Giresun'da hem de Trabzon Beşikdüzü'ndeki deniz kazalarından sonra kutlamalar çerçevesinde denize açılma kısıtlanmıştır. Mayıs Yedisi'nin, ritüelleri ve inanışlarından bağımsız olarak bir bahar kutlaması olduğu gerçeği de göz ardı edilmemelidir. O gün, yüksek köylerden gelen insanlar denizle buluşmakta, baharın gelişini karşılamakta, hoş vakit geçirmeyi arzulamaktadır. Böylesi bir günde kısıtlamalar kutlamalardan alınan keyfi aşağılara çekmekte ve uzun vadede katılımları olumsuz etkilemektedir. Bu nedenle yetkili mercilerin oluşturdukları güvenlik politikaları ile hem bir ritüel olarak hem de güne yüklenen rahatlama motivasyonunun korunması amacıyla adaya ulaşımın devamlılığı sağlanmalıdır.

Aksu Çayı'nın temizlik çalışmaları yapılmalıdır.

Giresun halkı tarafından büyük önem atfedilen, adına edebi eserler oluşturulan, mistik anlamlar yüklenen Aksu Çayı'nın denize döküldüğü alan, Mayıs Yedisi ile özdeşleşmiş ve ritüeller burada gerçekleştirilmektedir. Bu nedenledir ki çayın temizlik çalışmaları acilen gerçekleştirilmeli ve bu çalışmalardan sonra çaya dışarıdan yapılan her bir müdahale sıkı şekilde kontrol altında tutulmalıdır.

Şenlik alanı iyileştirilmelidir.

Şenlik alanı; yanı başında oluşturulan çöp alanı, mevsimlik işçiler için oluşturulan konteyner yaşam alanı ve iyi niyetli bir girişim olarak kutlamalar için inşa edilmiş olan amfi tiyatro ile oldukça daraltılmış durmaktadır. Katılımın

[70] Korkmaz, *a.g.e.*, s. 78.

artırılması ve insanların hareketliliğinin rahat bir şekilde sağlanması için şenlik alanının düzlenerek genişletilmesi düşünülebilir. Görüntü ve koku kirliliğine neden olan çöp toplama alanı ile konteynerler kaldırılmalı ve amfi tiyatro yıkılmalıdır. Görüşmelerden anlaşıldığı üzere, yerel halk amfi tiyatroda oturup oyunları seyretmekten ziyade oyun oynamak istemektedir.

UNESCO'ya başvuru gerçekleştirilmelidir.

Mayıs Yedisi, somut olmayan kültürel miras olarak ulusal envanterde yer almaktadır. Bu değerli olmakla beraber yeterli görülmemelidir. UNESCO İnsanlığın Somut Olmayan Kültürel Miras Listesi'ne dâhil olmak için gerekli girişimlerde bulunulması gerekmektedir. Mevcut listede Kırkpınar Yağlı Güreşleri, Mesir Macunu Festivali, Bahar Bayramı-Hıdırellez gibi etkinlikler yer almaktadır. Bu listeye katılımın sağlanması Mayıs Yedisi'nin küresel anlamda bilinilirliğinin sağlanması ve korunarak sürdürülmesi amacıyla oldukça önemlidir. Listeye dâhil olmak için Mayıs Yedisi'nin kutlandığı Ordu, Trabzon gibi şehirler ile ortak girişimlerde bulunulması başvuruyu güçlü kılabilir.

Mayıs Yedisi arşivi oluşturulmalıdır.

Halk kütüphanesi, üniversite, belediye gibi herhangi bir resmi paydaş öncülüğünde Mayıs Yedisi arşivi oluşturulmalıdır. Söz konusu arşivde; yazılı, görsel, işitsel tüm kaynakların bir araya getirilmesi amaçlanmalıdır. Arşivi oluşturma sorumluluğunu yüklenen kurum veya kuruluşun kent genelinde kabul ve makul görülür olması oldukça önemlidir. Öyle ki arşiv çalışması için bireysel ve kurumsal olarak herkes elinde ne varsa paylaşımcı bir tavır sergilemelidir ve bu tavır kabul gören bir liderlikle sağlanabilir. Arşiv çalışması ile elde edilen veriler, UNESCO gibi kurumlarla yürütülecek çalışmalarda yetkili mercilerin elini güçlendirebilir.

Bilimsel araştırmalar ve toplantılar gerçekleştirilmelidir.

Mayıs Yedisi araştırılmaya değer, ancak bir o kadar ihmal edilmiş bir kültürel mirastır. İlk etap da Mayıs Yedisi konusuyla ilgili uzmanların görüşlerini paylaşacağı ve yerel halkın katılımının sağlanacağı bir çalıştay düzenlenmelidir. Yerel halkın katılımının sağlanması özellikle önemlidir. Bu şekilde yerel halkın kültürel miraslarının değerini anlamasına katkı sağlanabileceği gibi onların tecrübelerini paylaşmalarına da zemin hazırlanmış olabilir. Çalıştay haricinde Mayıs Yedisi programları dâhilinde her yıl kongre, konferans gibi akademik toplantılar gerçekleştirilebilir. Bu toplantılar bilimsel bilgi birikiminin önünü açmasının yanı sıra kutlamaların tanınırlığına da katkıda bulunabilir. Söz konusu toplantılarda sunulan metinler Mayıs Yedisi şenliğinin sadece geçmişiyle değil bugünüyle de ilgili olacağından yetkili mercilere önemli çıktılar sunabilir.

Gençler bilinçlendirilmelidir.

Okullarda veya okul dışı ortamlarda gençlere yönelik seminerler düzenlenmelidir. Bu seminerlerde konuşmacı olarak belirli bir yaşa ulaşmış, Mayıs Yedisi'ni tecrübe etmiş, hatıralarını paylaşabilecek insanlara yer verilmelidir. Bu şekilde toplumsal gurur ortamı oluşturulabilir, gençlere Mayıs Yedisi üzerinden kültürel miraslarının değeri aktarılabilir ve Mayıs Yedisi şenliğinin sürdürülebilirliği için bir adım atılmış olabilir.

KAYNAKLAR

1. Kitap ve Makaleler

AKMAN DÖMBEKCİ-Hilal, ERİŞEN, Mehmet Akif, "Nitel Araştırmalarda Görüşme Tekniği", *Anadolu Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, C: 22, S: Özel Sayı 2, 2022, ss. 141-160.

AKYOL, Murat, *Giresun'da Efsaneler, Söylenceler, Masallar*, Kültür Ajans Yayınları, Ankara 2018.

ANDERSSON, Tommy-GETZ, Donald, "Stakeholder Management Strategies of Festivals", *Journal of Convention and Event Tourism*, C: 9, S: 3, 2008, pp. 199-220.

ANONİM, "Aksu Festivali'nde Karadeniz'in Kalbi Giresun'da Attı". *Giresun Dergisi*, C: 2, S: 20, 1988, s. 5-6.

ANTONİO RİVERA, Manuel-HARA, Tadayuki-KOCK, Gerald, "Economic Impact of Cultural Events: The Case of the Zora! Festival", *Journal of Heritage Tourism*, C: 3, S: 2, 2008, pp. 121-137.

ARASTAMAN, Gökhan-ÖZTÜRK FİDAN, İnci-FİDAN, Tuncer, "Nitel Araştırmada Geçerlik ve Güvenirlik: Kuramsal Bir İnceleme", *Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, C: 15, S: 1, 2018, ss. 37-75.

BİLGE, Fahri, "Aksu", *Aksu Gireson Halkevinin Aylık Ülkü ve Kültür Mecmuası*, 1934, S: 3-4-5-6.

BOZALİOĞLU, İsmail, "Giresun'da Mayıs Yedisi Geleneğinin Tarihi Kökeni". *Türk Dünyası Tarih Dergisi*, S: 125, 1997, ss. 39-42.

CHANG, Jonet, "Segmenting Tourists to Aboriginal Cultural Festivals: An Example in the Rukai Tribal Area, Taiwan", *Tourism Management*, C: 27, S: 6, 2006, pp. 1224-1234.

CHENG, Hongbo, LIU, Qinyue, BI, Jian-Wu, "Perceived Crowding and Festival Experience: The Moderating Effect of Visitor-to-Visitor İnteraction", *Tourism Management Perspectives*, S: 40, 2021, p. 1-13.

COHEN, Eric, "Authenticity and Commoditization in Tourism", *Annals of tourism research*, C: 15, S:3, 1988, pp. 371-386.

COŞKUN, Recai-ALTUNIŞIK, Remzi, BAYRAKTAROĞLU, Serkan, YILDIRIM, Engin, *Sosyal Bilimlerde Araştırma Yöntemleri*, Sakarya Yayıncılık, Sakarya 2015.

ÇOBAN, Melih-SÜER, Seda, "Destinasyon Markalaşmasında Festival Turizminin Rolü: Alaçatı Ot Festivali Üzerine Bir Araştırma", *International Journal of Contemporary Tourism Research*, C: 2, S: 1, 2018, ss. 58-67.

DİKEROĞLU, Güzzade, "Bir Kültür Mirası: Mayıs Yedisi". *Türk Kültürü ve Hacı Bektaş Veli Araştırma Dergisi*, S: 34, 2005, ss. 409-411.

DURBİLMEZ, Bayram, "Nahçıvan Türk Halk İnanışlarında Mitolojik Sayılar", *Turkish Studies*, C: 3, S: 7, 2008, ss. 340-352.

ELNUR, Ahmet, "Festivallerin Altkültürel Mirasın Sürdürülebilirliğinin Sağlanması Açısından Rolü: Wacken Open Air Festivali Örneği", *Uluslararası Türk Dünyası Turizm Araştırmaları Dergisi*, C: 8, S: 1, 2023, ss. 97-121.

FALASSI, Alessandro, "Festival: Definition and Morphology", Ed. A. Falassi, *Time Out of Time: Essays on the Festival*, University of New Mexico Press, Albuquerque 1987, pp. 1-10.

GENÇ, Koray-TÜRKAY, Oğuz, "Geleneksel Halk Ritüellerinden Çağdaş Gösterilere: Mayıs Yedisi Bayramı'nın Organizasyon ve Anlam Dönüşümü", *Uluslararası Turizm ve Teknoloji Araştırmalar Dergisi*, C: 2, S: 1, 2021, ss. 35-47.

GETZ, Donald-ANDERSSON, Tommy, "Sustainable Festivals: on Becoming an İnstitution". *Event Managemen*t, S: 12, 2008, pp. 1–17.

GETZ, Donald, *Event Studies: Theory, Research and Policy for Planned Events*, Routledge, New York 2012.

GÜNDÜZ ALPTÜRKER, İmran-ALPTÜRKER, Hakan, "Gelenekten Geleceğe Yöresel Kültürün Taşınmasında Festivallerin Rolü", *Manas Sosyal Araştırmalar Dergisi*, C: 10, S: 2, 2021, ss. 1409-1422.

HAMZAÇEBİ, Gökhan, "Geleneksel Bayramlar ve Mayıs Yedisi "Giresun Örneği", *Social Mentality and Researcher Thinkers Journal (Smart Journal)*, C: 8, S: 66, 2024, ss. 2371-2377.

KARA DÜZGÜN, Ülkü, "Giresun Halk Takvimi, Sayılı Günler ve Bunlara Bağlı İnanış ve Uygulamalar", *Karadeniz Sosyal Bilimler Dergisi*, C: 6, S: (Karadeniz Özel Sayısı), 2014, ss. 233-256.

KARADEMİR, Nadire, "Kahramanmaraş'ta Yerel Halkın Festivallere Yönelik Algıları". *Türkiye Sosyal Araştırmalar Dergisi*, C: 26, S: 1, 2022, ss. 151-164.

KARADENİZ, Fikret. *Yerli Kültür Yazıları*, Samsun Sanat Yayınları, Samsun 1993.

KELEŞ, Reyhan, "Yedi Ulu Ozan'ın "Yedi' Sembolizmi", *Türk Kültürü ve Hacı Bektaş Veli Araştırma Dergisi*, S: 83, 2017, ss. 49-79.

KILIÇ, Yusuf-ESER, Elvan, "Eskiçağ Düşüncesi ve Kutsal Kitaplarda Yedi Sembolizmi". *Turkish Studies*, C: 11, S: 11, 2016, ss. 77-98.

KORKMAZ, Mehmet Akif, "Eski Türk Tarihi ve Coğrafyasının Sürekliliğinde Giresun Yöresi ve Bostanlı Köyü'nde Yersu Kutsalları", *Türk Kültürü ve Hacı Bektaş Veli Dergisi*, S: 34, 2005, ss. 1-24.

KORKMAZ, Mehmet Akif, "Mayıs Yedisi ve Yediye Gitmek", Ed. Arif Bük, Hatice Satgun, İsmail Güçtaş, Nazım Elmas, Olgun Albayrak, Sabit Bayram, *Yaşadığımız Giresun*, Giresun Belediyesi Kültür Yayınları, Giresun 2023, ss. 110-111.

KUUTMA, Kristin, "Festival as Communicative Perfomance and Celebration of Ethnicity", *Folklore*, S: 7, 1988, pp. 79-86.

KÜRKAN, Fatma, "Giresun'da Türk Su Kültünün İzleri", *Akademi Sosyal Bilimler Dergisi*, C: 6, S: 16, 2018, ss. 109-130.

MACCANNELL, Dean, "Staged Authenticity: Arrangements of Social Space in Tourist Settings", *American journal of Sociology*, C: 79, S: 3, 1973, pp. 589-603.

MENTEŞEOĞLU, Hüseyin Gazi, "Mayıs Yedisi ve Yedi Rakamının Kutsallığı", *İzler Dergisi*, S: 49, 2022, ss. 34-35.

O'SULLİVAN, Diana-JACKSON, Morion J, "Festival Tourism: A Contributor to Sustainable Local Economic Development?", *Journal of Sustainable Tourism*, C: 10, S: 4, 2002, pp. 325-342.

OĞUZ, M. Öcal, "Türkiye'nin Doğu Karadeniz Kıyısında Mayıs Yedisi Bayramı", *Milli Folklor*, C: 18, S: 69, 2006, ss. 5-14.

PASLI, Mehmet Mert, TURPCU, Eray, "Festivallerin Ziyaretçi Memnuniyeti Üzerindeki Etkisi: Giresun İli Aksu Festivali Örneği. *Journal of tourism & gastronomy studies*, C: 7, S: 4, 2019, ss. 2739-2757.

PATTON, Michael Quinn, "*Nitel Araştırma ve Değerlendirme Yöntemleri"*, Çev. Mesut Bütün, Selçuk Beşir Demir, Pegem Akademi Yayıncılık, Ankara 2014.

QUINN, Bernadette, "Arts Festivals and the City", *Urban Studies*, C: 42, S: 5-6, 2005, pp. 927-943.

RİCHARDS, Greg, "The Festivalisation of Society or The Socialisation of Festivals: The Case of Catalunya", Ed. G. Richards, *Cultural Tourism: Globalising The Local - Localising The Global*. Association For Tourism and Leisure Education, 2004, pp. 194-210.

SOYDAN, Serpil, "Çağatay Türkçesinde Bazı Sayı İsimlerinin Kullanılışı ve Sayıların Gizemi", *Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, C: 22, S: Özel Sayı, 2018, ss. 1797-1812.

ŞENGÜL, Serkan-GENÇ, Koray, "Festival Turizmi Kapsamında Yöresel Mutfak Kültürünün Destekleyici Ürün Olarak Kullanılması: Mudurnu İpekyolu Kültür Sanat ve Turizm Festivali Örneği", *Pamukkale Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, S: 23, 2016, ss. 79-89.

TEKİN, Hasan Hüseyin, "Nitel Araştırma Yönteminin Bir Veri Toplama Tekniği Olarak Derinlemesine Görüşme", *İstanbul Üniversitesi Sosyoloji Dergisi*, C: 3, S: 13, 2006, ss. 101-116.

TUTAR, Hasan, "Nitel Araştırmalarda Geçerlilik ve Güvenilirlik: Bir Model Önerisi", *Anadolu Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, C: 22, S: Özel Sayı 2, 2022, ss. 117-140.

ÜSTÜNOVA, Kerime, "Giresun'da Yaşatılan Sacayağından Geçme Geleneğinde 'Sacayağı' ve 'Üç' Ne Anlatıyor", *Bilig*, S: 52, 2010, ss. 181-194.

WILLIAMS, A.R, "Seven", *Folklore*, C: 56, S: 2, 1945, pp. 257-258.

YILDIRIM, Ali-ŞİMŞEK, Hasan, *Sosyal Bilimlerde Nitel Araştırma Yöntemleri*, Seçkin Yayıncılık, Ankara 2016.

YILDIRIM, Oya-KARACA, Berkay-ÇAKICI, A. Celil, "Yerel Halkın "Adana-Uluslararası Portakal Çiçeği Karnavalı" na Yönelik Algı ve Memnuniyetleri Üzerine Bir Araştırma", *SOİD Seyahat ve Otel İşletmeciliği Dergisi,* C: 13, S: 2, 2016, ss. 50-68.

YILMAZ, Berk, "Mayıs Yedisi Etkinlikleri". *Trabzon Bilim, Sanat, Kültür Dergisi*, S: 10, 2024, ss. 27-30.

YOLAL, Medet-ÇETİNEL, Fatmagül-UYSAL, Muzaffer, "An Examination of Festival Motivation and Perceived Benefits Relationship: Eskişehir International Festival", In *Journal of Convention & Event Tourism*, C: 10, S: 4, 2009, ss. 276-291.

2. Gazete, Bildiri ve Tezler

DOST, Elvan, *Trabzon ve Giresun Yöresi Çepnilerinde Eski Türk İnanışlarının İzleri*, Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Ondokuz Mayıs Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Samsun 2018.

EREN, Mustafa, "Mayıs Yedisi ve Mayıs Yedisi'nin Ordu'nun Yukarı Kızılen Köyü'ndeki Uygulamaları". *I. Uluslararası Türk Dili ve Edebiyatı Öğrenci Sempozyumu*, C: 2, Ordu 2017, ss. 237-242.

GÖLÇÜK, *Müjgan, Kentleşme Sürecinde Akrabalık ve Komşuluk Kültürü (Afyonkarahisar Örneği*), Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Afyon Kocatepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Afyon 2007.

GÖNCÜLER, Fatma Jale Gül, "Halkbilimsel Unsurlar Açısından Aksu Festivali'nin Değerlendirilmesi", *Giresun ve Doğu Karadeniz Sosyal Bilimler Sempozyumu (09-11 Ekim 2008),* C: 2, Giresun 2009, ss. 622-635.

KORKMAZ, Mehmet Akif, "Mayıs Yedisi Bayramları ve Giresun Ordu Trabzon Kıyı Folklorunda Ritüel-Bereket-Arınma", *Uluslararası Deniz ve Kıyı Folkloru Sempozyumu Bildiriler Kitabı (05-07 Ekim 2023)*, Muğla 2023, ss. 75-100.

KORKMAZ, Mehmet Akif, "Kültürel Miras Bağlamında Giresun Mayıs Yedisi ile Maidult Passau Kent Şenlikleri ile Yayla Göçleri Üzerine Mukayeseli Bir İnceleme", *10. Milletlerarası Türk Halk Kültürü Kongresi Gelenek Görenek ve İnançlar Bildiriler Kitabı (11-14 Aralık,* 2023), Ankara 2024.

MENTEŞEOĞLU, Erden. "Şenliklere Yeni Ad", *Yeşil Giresun Gazetesi*, 1992, 7199.

ÖĞÜTÇÜ, Avni-IŞIK, Uğur, "Mayıs Yedisi Ne Hallere Kaldı?". *Yeşil Giresun Gazetesi*, 1992, 7199.

ŞAHİN, Adil, "Aksu'ya Yine Akın Edildi", *Yeşil Giresun Gazetesi*, 1986, 9, 2706.

TÜRKMEN, Nilgün. *Türkiye'de Festivaller ve Şenlikler*. Yayınlanmamış Doktora Tezi, Cumhuriyet Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Sivas 2017.

YÜKSEL, Mehmet, "Her Zamanki Gibi", *Çotanak Gazetesi*, 1985, 4, 896.

3. İnternet Kaynakları

ÖZTÜRK, Özhan, Giresun Adası: Arethias, Puga, Ayfuga veya Areos Nesos. 2017, https://ozhanozturk.com/2017/12/28/giresun-adasi/, Erişim Tarihi: 09.02.2025.

TÜRK DİL KURUMU SÖZLÜKLERİ (t.y.). https://sozluk.gov.tr/, Erişim Tarihi: 09.02.2025.

YILDIZ, Adnan, Mayıs Yedisi, 2009, http://www.serander.net/karadeniz-kulturu/halkbilim-folklor/701-adnan-yildizinkaleminden-mayis-yedisi.html, Erişim Tarihi: 09.02.2025.